
**BESLUIT VOORZIENINGEN MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING
GEMEENTE MAASTRICHT 2013**

DEFINITIEVE VERSIE

INLEIDING

Voor u ligt het besluit voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2013 gemeente Maastricht (hierna: besluit). In dit besluit zijn alle bedragen opgenomen die van belang zijn voor de uitvoering van de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2013 gemeente Maastricht (hierna: verordening).

Het voordeel van het besluit is dat bij wijziging van de bedragen (bijvoorbeeld omdat aan de hand van de prijsindex een bijstelling plaatsvindt) of beleidsregels de verordening niet gewijzigd hoeft te worden. Hierdoor wordt voorkomen dat deze wijzigingen in de Raad besproken en opnieuw vastgesteld moeten worden. Bijstelling van het besluit door het College kan aanzienlijk sneller plaatsvinden.

Het besluit is vastgesteld door het College van Burgemeester en Wethouders van Maastricht op 1 mei 2013

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	2
HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN	4
HOOFDSTUK 2. BIJZONDERE REGELS VERSTREKKINGEN IN NATURA EN PERSOONSGEBONDEN BUDGET	5
HOOFDSTUK 3. EIGEN BIJDRAGE EN EIGEN AANDEEL	6
HOOFDSTUK 4. HULP BIJ HET HUISHOUDEN	7
HOOFDSTUK 5. WOONVOORZIENINGEN	9
HOOFDSTUK 6. ZICH LOKAAL VERPLAATSEN PER VERVOERMIDDEL	12
HOOFDSTUK 7. VERPLAATSEN IN EN OM DE WONING	14
HOOFDSTUK 8. ADVISERING EN SAMENHANGENDE AFSTEMMING	14
BIJLAGE I Normbedragen bij woningsanering	16
BIJLAGE II Normbedragen bij woningaanpassingen	17
BIJLAGE III Normen bij uitbreiding van ruimten	19
BIJLAGE IV Uurtarieven Hulp bij het huishouden in Natura	19
BIJLAGE V Termijnen eigen bijdrage en eigen aandeel	20
BIJLAGE VI Richtlijn indicatiestelling Hulp bij het Huishouden	21
Artikelsgewijze toelichting & <i>Beleidsregels</i>	35

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. Begripsbepalingen

Alle begrippen die in dit besluit worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet, Verordening maatschappelijke ondersteuning 2013 gemeente Maastricht of de Algemene Wet Bestuursrecht.

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. *verordening*: de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht 2013;
- b. *aanvrager*: de persoon die een aanvraag indient voor een individuele voorziening op grond van de verordening en voor wie de gevraagde voorziening is bedoeld dan wel diens wettelijk vertegenwoordiger;
- c. *college*: het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Maastricht.
- d. *wet*: Wet maatschappelijke ondersteuning [Stb. 2006-351];
- e. *inkomen* Het inkomen als genoemd in artikel 4.2 van het Besluit maatschappelijke ondersteuning (Staatsblad 2006; 450);
- f. *algemene voorziening*: een voorziening die wordt geleverd op basis van directe beschikbaarheid, een snelle beperkte toegangsbeoordeling en die een snelle, regelarme en adequate oplossing biedt voor de beperkingen die een persoon ondervindt;
- g. *individuele voorziening*: een voorziening die individueel wordt aangeboden indien een algemene voorziening geen adequate oplossing biedt;
- h. *voorziening in natura*: een voorziening die in eigendom, in bruikleen, in huur of in de vorm van persoonlijke dienstverlening wordt verstrekt;
- i. *persoonsgebonden budget*: een geldbedrag, zoals bedoeld in artikel 6 en 6a van de wet, waarmee de ondersteuningsbehoevende een of meer aan hem te verlenen voorzieningen kan verwerven en waarop de in de verordening en het besluit te stellen regels van toepassing zijn;
- j. *financiële tegemoetkoming*: een tegemoetkoming in de kosten van een voorziening;
- k. *eigen bijdrage*: een bij de verlening van een voorziening in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget voor rekening van de rechthebbende komende financiële bijdrage, waarop de regels van het landelijke Besluit maatschappelijke ondersteuning en het 'Besluit voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht 2013' van toepassing zijn;
- l. *eigen aandeel*: een bij de verlening van een financiële tegemoetkoming voor rekening van de rechthebbende komend aandeel in de kosten, waarop de regels van het landelijke Besluit maatschappelijke ondersteuning en het 'Besluit voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht 2013' van toepassing zijn;
- m. *forfaitaire vergoeding*: een bijdrage ineens die los van de werkelijke kosten van een voorziening wordt verstrekt;
- n. *gemaximeerde vergoeding*: een vergoeding in de kosten van een voorziening die tot een vastgesteld maximum wordt verstrekt;
- o. *meerkosten*: kosten van een mogelijk krachtens de wet te verlenen voorziening, voor zover dit deel van de kosten uitgaat boven voor die persoon als algemeen gebruikelijk te beschouwen kosten van een dergelijke voorziening;
- p. *normbedrag*: een forfaitair of gemaximeerde vergoeding;
- q. *gehuwden*: gehuwd zijn voor de burgerlijke stand, een geregistreerd partnerschap of samenwonend met een fiscaal partnerschap;
- r. *budgethouder*: een ondersteuningsbehoevende aan wie ingevolge deze verordening een persoonsgebonden budget is toegekend, dan wel diens wettelijk vertegenwoordiger, en die aan het College verantwoording over de besteding van het persoonsgebonden budget verschuldigd is;
- s. *budgetperiode*: de periode waarvoor een persoonsgebonden budget is toegekend;
- t. *collectief systeem van aanvullend al dan niet openbaar vervoer*: Omnibuzz\Regiotaxi;

-
- u. *hulp bij het huishouden basis* alleen schoonmaakwerkzaamheden
 - v. *hulp bij het huishouden plus*: schoonmaakwerkzaamheden en ondersteuning in de huishouding.
 - w. *alfahulp*: een thuiszorgaanbieder die, op grond van de regeling "Dienstverlening aan huis", een arbeidsverhouding heeft met de verzorgingsbehoevende als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964.
 - x. *Hulp bij het huishouden*: de door het college geboden individuele compensatie van beperkingen op het vlak van de resultaatsgebieden zoals genoemd in artikel 9, 11, 12 en 13 van de verordening;
 - y. *Woonvoorziening*: de door het college geboden individuele compensatie van beperkingen op het vlak van de resultaatsgebieden zoals genoemd in artikel 10 en 14 van de verordening;
 - z. *Rolstoelvoorziening*: de door het college geboden individuele compensatie van beperkingen op het vlak van de resultaatsgebieden zoals genoemd in artikel 14 en 16 van de verordening;
 - aa. *Vervoersvoorziening*: de door het college geboden individuele compensatie van beperkingen op het vlak van de resultaatsgebieden zoals genoemd in artikel 15 en 16 van de verordening.

Alle begrippen die in dit besluit worden gebruikt en welke niet nader worden omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de wet, de verordening of de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Alle bedragen die in dit besluit genoemd worden, zijn netto bedragen, inclusief BTW, tenzij anders is vermeldt.

HOOFDSTUK 2. BIJZONDERE REGELS OVER HET VERSTREKKEN IN NATURA EN ALS PERSOONSgebonden BUDGET

Artikel 2. Regels rond verstrekking en verantwoording

1. Verstrekking van een toegekende individuele voorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget vindt plaats op verzoek van de aanvrager.
2. Verstrekking als persoonsgebonden budget vindt niet plaats indien:
 - a. op grond van aanwijzingen die tijdens het onderzoek duidelijk zijn geworden het ernstige vermoeden bestaat dat de aanvrager problemen zal hebben bij het omgaan met een persoonsgebonden budget;
 - b. Indien de verwachting is dat een voorziening noodzakelijk is voor een periode die korter is dan de economische levensduur dan wel de verwachte noodzakelijke duur van de voorziening kan het College besluiten deze voorziening enkel in natura te verstrekken.
 - c. indien de verwachting is dat een voorziening in de vorm van hulp bij het huishouden noodzakelijk is voor een periode korter dan 3 maanden.
3. Verstrekking van een voorziening, zowel als voorziening in natura dan wel als persoonsgebonden budget/financiële tegemoetkoming, is niet mogelijk indien een voorziening als algemeen gebruikelijk is aan te merken.
In het algemeen kan worden gesteld dat iets algemeen gebruikelijk is indien het voldoet aan de volgende vier voorwaarden:
 - a. het aan te schaffen object kan voor een niet-gehandicapte in een financieel vergelijkbare positie tot het normale aanschaffingspatroon worden gerekend;
 - b. het is regulier verkrijgbaar;
 - c. het is niet duurder dan soortgelijke producten;
 - d. het is niet speciaal voor gehandicapten
4. De verstrekking van een persoonsgebonden budget of een financiële tegemoetkoming voor een individuele voorziening wordt na toekenning op basis van bevoorschotting uitbetaald.

Artikel 3. Verantwoording en controle

1. De verantwoording van het persoonsgebonden budget aan het College door de budgethouder vindt eerstens plaats middels het door het College beschikbaar gestelde verantwoordingsformulier. Een verdere controle kan plaatsvinden aan de hand van door de budgethouder te overleggen relevante, originele en gedateerde facturen en/of betaalbewijzen en/of een overzicht van de salarisadministratie met bewijsmiddelen.
2. Het College kan op basis van een steekproef bepalen dat de aanvrager de op het door het College beschikbaar gestelde verantwoordingsformulier vermelde gegevens aantoont door middel van bewijsstukken.
3. De controle van de verantwoording vindt steekproefsgewijs plaats, na afloop van de verstrekking dan wel na afloop van enig kalenderjaar, waarbij de steekproef minimaal een omvang heeft van 10% van de verstrekte persoonsgebonden budgetten.
4. In verband met de in lid 3 van dit artikel genoemde controle dient de budgethouder gedurende een periode van 3 jaar bewijsstukken te bewaren van de besteding van het persoonsgebonden budget.
5. Indien, met de in dit artikel genoemde bescheiden niet of niet volledig adequate besteding van het persoonsgebonden budget aangetoond kan worden of bij gebleken misbruik dan wel aanwending van het persoonsgebonden budget ten behoeve van andere zaken dan waartoe dit is toegekend, kan het College het reeds verstrekte persoonsgebonden budget geheel of ten dele intrekken en terugvorderen.
6. Bij het verstrekken van een individueel hulpmiddel dient de klant binnen 3 maanden na verstrekking desgevraagd een originele nota te kunnen overleggen.
7. Het vastgestelde Persoonsgebonden budget [PGB] betreft een maximum vergoeding. Indien de ingediende nota lager is dan het toegekende PGB, zal het PGB worden gelijkgesteld met het bedrag vermeld in de nota.
8. Bij overlijden van de cliënt, na de 15^e in een kalendermaand, zal het PGB voor hulp bij het huishouden worden stopgezet per eerste dag van de maand volgend op de maand van overlijden. Valt de overlijdensdatum voor of op de 15^e in een kalendermaand dan zal het PGB over de tweede helft van die kalendermaand door het College worden teruggevorderd.

HOOFDSTUK 3. EIGEN BIJDRAGE EN EIGEN AANDEEL

Artikel 4. Opleggen eigen bijdrage en eigen aandeel

1. De eigen bijdrage of het eigen aandeel zoals genoemd in hoofdstuk 6 paragraaf 5 van de verordening wordt opgelegd bij de voorziening als genoemd in hoofdstuk 5 paragraaf 2, van de verordening. Hierbij geldt dat ten aanzien van de verstrekking van een rolstoel, op grond van de Wet, geen eigen bijdrage of eigen aandeel mag worden gevraagd. Verder is, wanneer toepassing gegeven wordt aan artikel 16 van dit besluit en wanneer toepassing van artikel 13 van dit besluit wordt gegeven in een collectieve ruimte, geen eigen bijdrage of eigen aandeel verschuldigd. Indien bij de verstrekking van een individueel hulpmiddel een middel wordt herverstrekt als bruikleenverstrekking, zal bij de bepaling van de hoogte de eigen bijdrage worden uitgegaan van de daadwerkelijke kosten zoals de gemeente deze maakt voor het hulpmiddel.
2. De te betalen eigen bijdrage of eigen aandeel zal worden vastgesteld en geïnd door het Centraal Administratie Kantoor [CAK] zoals is bepaald in het Bijdragebesluit Zorg in artikel 16a lid 4 onder b. conform artikel 4 lid 1 onder 3 van de Algemene Maatregel van Bestuur [gepubliceerd Staatsblad 450 van 2 oktober 2006].
3. De termijn dat een eigen bijdrage of eigen aandeel wordt opgelegd kan verschillen per soort voorziening of verstrekkingwijze. In bijlage V van dit besluit zijn alle geldende termijnen opgenomen.

-
4. De opgelegde eigen bijdrage voor hulp bij het huishouden; voor woonvoorzieningen in bruikleen en voor vervoersvoorzieningen in bruikleen zal worden geïnd gedurende de gehele periode dat de voorziening wordt geleverd.
 5. Ten aanzien van personen tot 18 jaar aan wie maatschappelijke ondersteuning is verleend, wordt geen eigen bijdrage of eigen aandeel gehanteerd.

Artikel 5. Omvang van eigen bijdrage en eigen aandeel

1. De bedragen en de percentages op basis waarvan de maximale eigen bijdrage of eigen aandeel berekend worden zijn gelijk aan de bedragen zoals opgenomen in het Besluit maatschappelijke ondersteuning, Stb.2006 nr. 450, artikel 4.1, lid 1, zoals jaarlijks aangepast door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.
2. De maximaal te betalen eigen bijdrage of eigen aandeel kan nooit hoger zijn dan de kosten van de voorziening:
 - a. Bij hulp bij het huishouden in natura geldt in deze het uurtarief dat de zorgleverancier in kwestie aan het college in rekening brengt. Deze uurtarieven zijn opgenomen in bijlage IV van dit Besluit;
 - b. Bij hulp bij het huishouden in de vorm van een persoonsgebonden budget voor een alfahulp (artikel 7.1 sub b van dit Besluit) geldt een tarief van € 15,07 per uur;
 - c. Bij hulp bij het huishouden in de vorm van een regulier persoonsgebonden budget (artikel 7.1 sub a van dit besluit) geldt een tarief van € 15,07 per uur;
 - d. Bij verstrekking van vervoersvoorzieningen en woonvoorzieningen geldt in deze 100% van de kostprijs van de voorziening zoals door het college is voldaan; van de huurprijs van de voorziening zoals door het college is voldaan; van de financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget zoals door het college is verstrekt
 - e. Het bepaalde in bovenstaand sub d geldt niet voor de kosten die het college maakt voor de collectieve vervoersvoorziening Regiotaxi. In deze wordt per te reizen zone een algemeen gebruikelijk tarief voor deelname aan het openbaar vervoer in rekening gebracht, te betalen aan Regiotaxi.

HOOFDSTUK 4. HULP BIJ HET HUISHOUDEN

Artikel 6. Vorm van verstrekking hulp bij het huishouden

1. Bij de verstrekking van een voorziening voor hulp bij het huishouden wordt de omvang van deze voorziening vastgesteld in uren en minuten per week.
2. Bij de verstrekking van een voorziening voor hulp bij het huishouden wordt het zoveel mogelijk behouden van de regie van de cliënt centraal gesteld. Dit betekent in de praktijk:
 - a. Indien een cliënt een hoog regievoerend vermogen heeft, wordt de voorziening zoveel als mogelijk in de vorm van een persoonsgebonden budget verstrekt;
 - b. Bij een beperkt regievoerend vermogen, maar voldoende om de hulp aan te sturen, gaat de voorkeur uit naar een pgb-alfa;
 - c. Als het regievoerend vermogen onvoldoende is om de hulp aan te sturen wordt de voorziening in de vorm van zorg in natura verstrekt.
3. De door het college ter compensatie van beperkingen te verstrekken hulp bij het huishouden kan, wanneer verondersteld wordt dat de cliënt in staat is tot zelfregie over de planning van activiteiten, bestaan uit de volgende activiteiten:
 - a. huishoudelijke werkzaamheden die samenhangen met beperkingen op het vlak van schoonmaken van woonruimte, slaapruiimte, sanitair, keuken (dagelijks of wekelijks onderhoud);
 - b. verzorgen van textiel (wassen, strijken);
 - c. onderhoud van kleding en schoeisel;
 - d. zorg voor de voeding ((voor)bereiden, serveren, afwassen, opruimen);
 - e. bed opmaken;
 - f. beperkte verzorging van huisdieren.

-
4. De door het college ter compensatie van beperkingen te verstrekken hulp bij het huishouden kan, naast de werkzaamheden welke beschreven worden in lid 3 onder a. t/m f., wanneer noodzakelijk tevens bestaan uit gerichte hulp bij de organisatie van het huishouden door middel van de activiteiten:
- a. planning van het voeren van het huishouden (wie doet wat);
 - b. aandacht voor hygiëne in huis;
 - c. advies en hulp bij het kopen van levensmiddelen;
 - d. beheer van de levensmiddelenvoorraad;
 - e. noodzakelijke opvang van thuiswonende kinderen;
 - f. instructie en voorlichting die direct is verbonden met activiteiten op het gebied van het voeren van een huishouding, bijvoorbeeld stimulering bij het deels zelf uitvoeren van activiteiten. Enige begeleiding kan deel uitmaken van deze prestatie, waaronder noodzakelijke advisering aan informele zorgers van de cliënt;
 - g. organisatie van de huishouding in verband met chronische ziekte of beperking;
 - h. specifieke ondersteuning bij een ontregelde huishouding i.v.m. psychische problemen.

Artikel 7. Vaststelling bedrag persoonsgebonden budget hulp bij het huishouden

1. Als het College een individuele voorziening toekent in de vorm van een persoonsgebonden budget kan dit bestaan uit:
 - a. Een persoonsgebonden budget.
 - b. Een financiële tegemoetkoming voor een arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964.
2. Het persoonsgebonden budget ten aanzien van hulp bij het huishouden, waaronder de arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5 lid 1 van de Wet op de loonbelasting 1964, wordt vastgesteld in uren en minuten per week, waarbij een bruto uurtarief van € 15,07 geldt.
3. Wanneer de ondersteuningsbehoevende kiest voor een persoonsgebonden budget als bedoeld in lid 1 sub b wordt gerekend met een bruto tarief van € 15,07. Hiervan wordt een bedrag van € 2,42 ingehouden als bijdrage van de belanghebbende ten behoeve van de dienstverlening door de zorgbemiddelingsorganisatie.

Artikel 8. Informatieplicht en geïnformeerde toestemming

1. Het College zal de aanvrager voor het nemen van een besluit op een aanvraag informeren over de vormen van hulp bij het huishouden.
2. Het College zal de keuze van de aanvrager schriftelijk vastleggen in het besluit op de aanvraag.

Artikel 9. Uitbetaling persoonsgebonden budget

De verstrekking van een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden wordt na toekenning op basis van bevoorschotting maandelijks uitgekeerd.

Artikel 10. Vrij besteedbaar bedrag

Het persoonsgebonden budget bij hulp bij het huishouden kent een vrij besteedbaar bedrag waarover geen verantwoording verschuldigd is. Dit bedrag bedraagt € 56,00 op jaarbasis.

Artikel 11. Omvang van hulp bij het huishouden

De door het College ter compensatie van beperkingen bij het voeren van een huishouden te verstrekken voorziening, zoals bepaald in artikel 9 van de verordening, zal worden omschreven in de door het College vastgestelde 'Richtlijn indicatiestelling voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht' (bijlage VI bij dit besluit).

Artikel 12. Afbouwregeling persoonsgebonden budgetten

Ten aanzien van de ondersteuningsbehoevende die op 31 december 2009 in het bezit was van een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden - plus krachtens de Verordening

voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2007 gemeente Maastricht en die na herindicatie hiervoor geïndiceerd blijft, geldt dat het bruto uurtarief van € 18,82 van toepassing is c.q. blijft. Deze uitzondering geldt voor de activiteiten de verzorging van kinderen bij uitval van ouders of verzorgers, de dagelijkse organisatie van het huishouden, psychosociale begeleiding en advies, instructie en voorlichting gericht op het huishouden; het aanleren van bepaalde vaardigheden.

HOOFDSTUK 5. WOONVOORZIENINGEN

Artikel 13. Hoogte van de financiële tegemoetkoming of persoonsgebonden budget

1. De financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget voor standaard woonvoorzieningen wordt vastgesteld op basis van de gemaximeerde normbedragen, zoals weergegeven in Bijlage II van dit besluit.
2. De financiële tegemoetkoming/persoonsgebonden budget voor een woningaanpassing of een roerende woonvoorziening wordt uitbetaald aan de hoofdbewoner van een woning in eigendom of eigenaar van de woning waaraan de voorzieningen zijn getroffen.
3. Indien de kosten van de woonaanpassing of roerende woonvoorziening meer bedragen dan € 20.000,00 of indien toepassing van de normbedragen, genoemd in lid 1 van dit artikel, niet mogelijk is, wordt de financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget voor deze woonvoorziening, in afwijking van het in lid 1 van dit artikel gestelde, door het College vastgesteld op 100% van de kosten van de goedkoopst compenserende voorziening, vast te stellen op basis van een offerte.
4. Indien de woningaanpassing in zelfwerkzaamheid wordt uitgevoerd, dan bedraagt de financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget 75% van de in Bijlage II van dit besluit genoemde bedragen of de in lid 3 van dit artikel bedoelde goedkoopst compenserende offerte.
5. Woningaanpassingen die bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige kosten kunnen worden meegenomen, zijn hiervan uitgesloten.

Artikel 14. Kostensoorten woningaanpassingen

Bij het vaststellen van de hoogte van de persoonsgebonden budget of financiële tegemoetkoming in de kosten van een woningaanpassing wordt rekening gehouden met de volgende kostensoorten:

- a. De aanneemsom (hierin begrepen de loon- en materiaalkosten) voor het treffen van de voorziening;
- b. De risicoverrekening van loon- en materiaalkosten, met inachtneming van het bepaalde in de Risicoregeling woning- en utiliteitsbouw 1991;
- c. Het architectenhonorarium tot ten hoogste 3% van de aanneemsom met een minimumbedrag van € 500,00;
- d. De kosten voor het toezicht op de uitvoering, indien dit noodzakelijk is, tot een maximum van 2% van de aanneemsom;
- e. De leges voor zover deze betrekking hebben op het treffen van de voorziening;
- f. De prijs van bouwrijpe grond, indien noodzakelijk als niet binnen het oorspronkelijke kavel gebouwd kan worden, waarbij de in Bijlage III genoemde maximale normen gelden;
- g. De door het College (schriftelijk) goedgekeurde kostenverhogingen, die ten tijde van de raming van de kosten redelijkerwijs niet voorzien hadden kunnen worden;
- h. De kosten in verband met noodzakelijk technisch onderzoek en adviezen met betrekking tot het verrichten van de aanpassing;
- i. De kosten van (her)aansluiting op een openbare nutsvoorziening;
- j. De administratiekosten die verhuurder maakt ten behoeve van het treffen van een voorziening voor de ondersteuningsbehoevende, voor zover de kosten onder a. tot en met i. meer dan € 1.000,00 bedragen, 10% van die kosten met een maximum van € 350,00.

Artikel 15. Afschrijvingstermijn

De afschrijvingstermijnen van voorzieningen worden gehanteerd, zoals weergegeven in Bijlage II van dit besluit of middels een beoordelingsrapportage van een bouwkundige.

Artikel 16. Hoogte verhuis- en herinrichtingskosten

Indien toepassing wordt gegeven aan artikel 10 van de verordening, bedraagt de forfaitaire vergoeding voor verhuis- en (her)inrichtingskosten € 1.500,00.

Artikel 17. Gereedmelden en uitbetalen

1. De gereedmelding als bedoeld in het eerste lid is tevens een verzoek om vaststelling en uitbetaling van de voorziening. Na akkoord bevinding gereedmelding zal binnen 2 weken uitbetaling plaatsvinden op basis van de in de beschikking genoemde financiële tegemoetkoming.
2. De gereedmelding bedoeld in het eerste lid gaat vergezeld van een verklaring dat bij het treffen van de voorzieningen is voldaan aan de voorwaarden waaronder de woonvoorziening is verleend.
3. Degene aan wie de woonvoorziening wordt verleend dient, voor zover gereedmelding en uitbetaling nog niet heeft plaatsgevonden, alle rekeningen en betalingsbewijzen met betrekking tot de werkzaamheden ter controle beschikbaar te houden.

Artikel 18. Niet toepassen primaat verhuizing

Het primaat van verhuizing, zoals bedoeld in Hoofdstuk 5 artikel 10 lid 3 van de verordening, blijft in ieder geval buiten toepassing indien:

- a. er niet binnen een tijdsbestek van 1 jaar een woning beschikbaar komt waar naartoe de ondersteuningsbehoevende kan verhuizen, tenzij uit onderzoek blijkt dat het medisch verantwoord is om de in dit lid genoemde termijn te verruimen;
- b. er een contra-indicatie tot verhuizen aanwezig is bij de ondersteuningsbehoevende, op grond van objectieve psychische en/of sociale redenen;
- c. de woning waar naartoe kan worden verhuisd niet geschikter is dan de huidige woning;
- d. de woning waar naartoe kan worden verhuisd zich niet binnen de gemeentegrenzen bevindt.

Artikel 19. Maximaal aanpassingsbedrag voor bezoekbaar maken woning

1. De financiële tegemoetkoming voor het bezoekbaar maken van een woonruimte, niet zijnde woonverblijf, bedraagt maximaal € 3.225,00.
2. Het in lid 1 van dit artikel genoemde bedrag kan worden toegekend voor het bezoekbaar maken van maximaal één woning.

Artikel 20. Financiële bovengrens bij woonvoorzieningen

Indien toepassing wordt gegeven aan artikel 10 van de verordening, bedraagt de financiële bovengrens bij woonvoorzieningen € 45.000,00

Artikel 21. Hoogte financiële tegemoetkoming of persoonsgebonden budget bij een woonvoorziening in verband met luchtwegallergieën/CARA

1. Indien toepassing wordt gegeven aan artikel 10 van de verordening, wordt de financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget voor woonvoorzieningen in verband met luchtwegallergieën/CARA vastgesteld op basis van de gemaximeerde normbedragen, zoals weergegeven in Bijlage I van dit besluit.
2. De in Bijlage I van dit besluit genoemde normbedragen worden bepaald op:
 - a. 100% bij een ouderdom van de te vervangen voorzieningen tot 2 jaar;
 - b. 75% bij een ouderdom van de te vervangen voorzieningen van 2 tot 4 jaar;
 - c. 50% bij een ouderdom van de te vervangen voorzieningen van 4 tot 6 jaar;
 - d. 25% bij een ouderdom van de te vervangen voorzieningen van 6 tot 8 jaar;

-
- e. 0% bij een ouderdom van de te vervangen voorzieningen van 8 jaar of ouder.
 3. De financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget voor woonvoorzieningen als bedoeld in artikel 10 van de verordening wordt slechts éénmalig verstrekt.
 4. Indien toepassing wordt gegeven aan artikel 10 van de verordening komt enkel de slaapkamer in de huidige woonsituatie van de persoon voor sanering in aanmerking.

Artikel 22. Kosten in verband met onderhoud, keuring en reparatie

Indien bij toepassing van artikel 10 van de verordening kosten in verband met onderhoud, keuring of reparatie van een woonvoorziening worden vergoed, zal de hoogte van het persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming voor deze kosten worden vastgesteld overeenkomstig het bedrag zoals door het College aan een door haar gecontracteerde leverancier zou worden betaald. Is dit in voorkomende gevallen niet mogelijk dan werkt het College middels de in bijlage II gemaximeerde bedragen.

Artikel 23. Algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen

1. Conform het gestelde in artikel 1 lid 10 van de verordening worden de volgende woonvoorzieningen tenminste als algemeen gebruikelijk aangemerkt:
 - a. airconditioning woonruimte
 - b. kooktoestellen algemeen
 - c. zonwering (binnen en buiten)
 - d. alle vormen van kranen (eenhendel-mengkranen, thermostaatkranen en glijstangset)
 - e. aanleg centrale verwarming
 - f. intercom
 - g. afzuigkap boven kooktoestel
 - h. (teruggebogen) deurkrukken
 - i. Aanrechtblad
 - j. toiletpot, verhoogd/hangend toiletpot, losse toiletverhoger, toiletstoel
 - k. douchezetjes, douchestoelen en badzitjes
 - l. beugels (wand/vloer), grepen (wand/vloer) en drempelhulpen
 - m. seniorendouchebak
 - n. renovatie (van bijvoorbeeld badkamer of keuken)
 - o. douchecabine; douchecel; douchewand
 - p. waterbed
 - q. overige, vergelijkbare algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen als genoemd in sub a tot en met sub m tot maximaal € 250,-
2. In individuele gevallen kan een in lid 1 van dit artikel genoemde voorziening, die op zichzelf als algemeen gebruikelijk kan worden beschouwd, vanwege omstandigheden aan de kant van de aanvrager toch niet als algemeen gebruikelijk worden beschouwd. Van een uitzondering is in ieder geval sprake:
 - a. indien ten gevolge van een plotseling optredende beperking zaken die nog niet zijn afgeschreven, zoals weergegeven in Bijlage II of beoordeeld door een door het college aangewezen deskundige, moeten worden vervangen;
 - b. als het inkomen van de aanvrager, mede ten gevolge van aantoonbare kosten ten gevolge van zijn beperking, onder het voor hem geldende bijstandsniveau zal komen.

Artikel 24. Frequentie woningaanpassingen

1. De aanvraag voor een woonvoorziening, indien toepassing wordt gegeven aan artikel 10 van de verordening, wordt geweigerd indien:
 - a. de noodzaak tot het treffen van deze woonvoorziening het gevolg is van een verhuizing waartoe op grond van ergonomische beperkingen geen aanleiding bestond;
 - b. ten behoeve van de ondersteuningsbehoevende, korter dan 10 jaar geleden reeds een woonvoorziening is verstrekt.

-
2. Het gestelde in het eerste lid van dit artikel is niet van toepassing indien de verhuizing plaatsvindt als gevolg van het aanvaarden van een werkkring in een andere gemeente en redelijkerwijs van de ondersteuningsbehoevende niet verwacht mag worden dat hij naar de nieuwe werkkring reist vanuit zijn huidige woning.

Artikel 25. Terugbetalen woningaanpassing

De wooneigenaar kan, bij verkoop binnen 10 jaar naar na de datum van gereedmelding van de werkzaamheden, verplicht worden tot terugbetaling van de woonvoorziening, verminderd met 10% per jaar en exclusief de kosten die voor rekening van de eigenaar van de woonruimte gekomen zijn, indien de kosten van die voorziening een bedrag van €10.000,00 te boven gaat. Hierbij wordt gedurende 10 jaar onderstaand afschrijvingschema toegepast:

- 1^e jaar afschrijving 10%; totale afschrijving 10%
- 2^e jaar afschrijving 10%; totale afschrijving 20%
- 3^e jaar afschrijving 10%; totale afschrijving 30%
- 4^e jaar afschrijving 10%; totale afschrijving 40%
- 5^e jaar afschrijving 10%; totale afschrijving 50%
- 6^e jaar afschrijving 10%; totale afschrijving 60%
- 7^e jaar afschrijving 10%; totale afschrijving 70%
- 8^e jaar afschrijving 10%; totale afschrijving 80%
- 9^e jaar afschrijving 10%; totale afschrijving 90%
- 10^e jaar afschrijving 10%; totale afschrijving 100%

HOOFDSTUK 6. ZICH LOKAAL VERPLAATSEN PER VERVOERMIDDEL

Artikel 26. Hoogte persoonsgebonden budget of financiële tegemoetkoming in de kosten van een vervoersvoorziening

1. Indien toepassing wordt gegeven aan artikel 15 van de verordening, wordt het persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming voor een vervoersvoorziening vastgesteld op 100% van de kosten van de goedkoopst compenserende voorziening, indien van toepassing inclusief onderhoud en reparatie, zoals door het College aan een door haar gecontracteerde leverancier zou worden betaald.
2. Indien het een aanvraag voor een vervoersvoorziening, zoals benoemd in artikel 15 van de verordening, die geen onderdeel uitmaakt van een contract tussen het College en een door haar gecontracteerde leverancier, wordt het persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming voor de vervoersvoorziening vastgesteld op 100% van de kosten van de goedkoopst-compenserende voorziening, indien van toepassing verhoogd met een bedrag voor onderhoud en reparatie, vast te stellen door het College op basis van een offerte.
3. De voorziening genoemd in artikel 15 van de verordening, zijnde een collectief systeem van aanvullend al dan niet openbaar vervoer, wordt in principe in natura verstrekt. Hierbij zal wel altijd beoordeeld worden of er aanleiding is om hiervan af te wijken.
4. De bedragen voor een persoonsgebonden budget voor een voorziening, worden bepaald als tegenwaarde van de voorziening die de aanvrager op dat moment ontvangen zou hebben als de voorziening in natura zou zijn verstrekt. Was dat een niet nieuwe voorziening geweest, dan wordt de tegenwaarde daarop gebaseerd, met een looptijd gelijk aan de verkorte afschrijvingstermijn, rekening houdend met onderhoud en verzekering. Was de natura-verstrekking een nieuwe voorziening geweest, dan wordt de tegenwaarde daarop gebaseerd, rekening houdend met een eventueel door de gemeente te ontvangen korting en rekening houdend met onderhoud en verzekering.

Artikel 27. Forfaitaire vergoeding voor het gebruik van een (eigen) auto, een (rolstoel)taxi of een bruikleenauto

1. De forfaitaire vergoeding die per jaar verstrekt wordt voor gebruik van een (eigen) auto, zoals bedoeld in artikel 15 van de verordening, bedraagt € 1.060,00.
2. De forfaitaire vergoeding die per jaar verstrekt wordt voor gebruik van een taxi, zoals bedoeld in artikel 15 van de verordening, bedraagt € 1.060,00.
3. De forfaitaire vergoeding die per jaar verstrekt wordt voor gebruik van een rolstoeltaxi, zoals bedoeld artikel 15 van de verordening bedraagt € 1.591,00.
4. De forfaitaire vergoeding die per jaar verstrekt wordt voor gebruik van een bruikleenauto, zoals bedoeld in artikel 15 van de verordening bedraagt € 684,00.
5. De ondersteuningsbehoevende aan wie een forfaitaire vergoeding is verstrekt zoals genoemd in dit artikel, is geen verantwoording over dit bedrag aan het College verschuldigd.

Artikel 28. Autoaanpassingen

Indien een persoonsgebonden budget of financiële tegemoetkoming wordt verstrekt voor een autoaanpassing op basis van artikel 15 van de verordening, dan geldt het volgende:

- a. Het maximale bedrag dat kan worden toegekend bedraagt € 2.000,00;
- b. Toekenning kan enkel plaatsvinden indien de auto niet ouder is dan 3 jaar;
- c. Een aanpassing wordt maximaal eens per 5 jaar verstrekt, tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de aanvrager zijn toe te rekenen;
- d. Het dient om een aanpassing te gaan die niet standaard kan worden opgenomen of verkrijgbaar is in voorhanden zijnde automodellen, die minder vaak voorkomt of die in een uitvoering gemaakt moet worden die afwijkt van de gangbare voorzieningen;
- e. Bij vervanging van de auto dient, bij aanpassingen die verwisselbaar zijn, bekeken te worden of de aanpassingen overzetbaar zijn.

Artikel 29. Inleverpremie scootmobielen bij niet-gebruik

1. Een ondersteuningsbehoevende kan op diens verzoek in aanmerking komen voor een forfaitaire vergoeding indien hij spontaan en vrijwillig de aan hem door de gemeente toegekende scootmobiel inlevert bij de gemeente;
2. De onder lid 1 bedoelde forfaitaire vergoeding bedraagt € 150,- per toegekende aanvraag;
3. Een aanvraag voor de in lid 1 genoemde forfaitaire vergoeding wordt ingediend door, en onmiddellijk na positieve gemeentelijke besluitvorming uitbetaald aan de ondersteuningsbehoevende aan wie de scootmobiel is toegekend;
4. De ondersteuningsbehoevende die aanspraak wil maken op de onder lid 1 genoemde forfaitaire vergoeding dient in het bezit te zijn van een Wmo-indicatie voor een scootmobiel met een geldigheid van tenminste 6 maanden vanaf de datum van aanvraag;
5. De onder lid 1 genoemde forfaitaire vergoeding wordt niet uitgekeerd:
 - a. in geval van overlijden van de ondersteuningsbehoevende aan wie de scootmobiel is toegekend;
 - b. in geval van vervanging van de aan de ondersteuningsbehoevende toegekende scootmobiel door een andere scootmobiel of vervanging door andere Wmo-voorziening;
 - c. indien het een aanvraag betreft tot inleveren van een scootmobiel die is aangeschaft via een door de gemeente toegekend persoonsgebonden budget;
 - d. indien reeds eerder een forfaitaire vergoeding, zoals bedoeld in dit artikel, aan de aanvrager is toegekend.

HOOFDSTUK 7. VERPLAATSEN IN EN OM DE WONING

Artikel 30. Rolstoelen

1. De bedragen voor een persoonsgebonden budget voor een voorziening, worden bepaald als tegenwaarde van de voorziening die de aanvrager op dat moment ontvangen zou hebben als de zaak in natura zou zijn verstrekt. Was dat een niet nieuwe voorziening geweest, dan wordt de tegenwaarde daarop gebaseerd, met een looptijd gelijk aan de verkorte afschrijvingstermijn, rekening houdend met onderhoud en verzekering. Was de naturaverstrekking een nieuwe voorziening geweest, dan wordt de tegenwaarde daarop gebaseerd, rekening houdend met een eventueel door de gemeente te ontvangen korting en rekening houdend met onderhoud en verzekering. Dit bedrag wordt jaarlijks vastgesteld en wordt verhoogd met een bedrag noodzakelijk voor 1 jaar onderhoud en reparatie.
2. Eventuele verzekering van de voorziening is voor rekening van de aanvrager.
3. Indien het een aanvraag voor een voorziening betreft die geen onderdeel uitmaakt van een contract tussen het College en een door haar gecontracteerde leverancier, wordt het persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming voor een rolstoel vastgesteld op 100% van de kosten van de goedkoopst compenserende voorziening, indien van toepassing verhoogd met een bedrag voor onderhoud en reparatie, te bepalen door het College op basis van een offerte.

Artikel 31. Sportrolstoelen

Een sportrolstoel wordt uitsluitend verstrekt als persoonsgebonden budget. Het bedrag van dit persoonsgebonden budget bedraagt maximaal € 3.500,-- (incl. BTW) welk bedrag bedoeld is als tegemoetkoming in aanschaf en onderhoud van een sportrolstoel voor een periode van drie jaar en kan niet meer bedragen dan de kosten van een sportrolstoel.

HOOFDSTUK 8. ADVISERING EN SAMENHANGENDE AFSTEMMING

Artikel 32. Advisering

Advisering door de daartoe aangewezen adviesinstantie wordt gevraagd indien er sprake is van een medisch complexe situatie of indien het college dat overigens gewenst vindt.

Artikel 33. Loket

De melding en/of de aanvraag voor ondersteuning wordt ingediend bij de gemeente Maastricht.

Artikel 34. Samenhangende afstemming

Om de verstrekking van individuele voorzieningen samenhangend af te stemmen op de situatie van de aanvrager, wordt bij het onderzoek inzake het advies, ex artikel 25 van de verordening, altijd aandacht besteed aan:

- a. de algemene gezondheidstoestand van de aanvrager;
- b. de beperkingen die de aanvrager in zijn functioneren ondervindt als gevolg van ziekte of gebrek;
- c. de woning en de woonomgeving van de aanvrager;
- d. het psychisch en sociaal functioneren van de aanvrager;
- e. de sociale omstandigheden van de aanvrager.

Bij de besluitvorming en de motivering van het besluit wordt door het College bij deze bevindingen aangesloten.

HOOFDSTUK 9. SLOTBEPALINGEN

Artikel 35. Citeertitel en inwerkingtreding

1. Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht 2013.
2. Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 mei 2013.
3. Het Besluit nadere regels voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2012 gemeente Maastricht wordt met ingang van 1 mei 2013 ingetrokken.

Aldus vastgesteld door het College van Burgemeester en Wethouders van Maastricht, in haar vergadering van 12 maart 2013.

De burgemeester,

De secretaris,

BIJLAGE I

**(Maximale) normbedragen per 1 mei 2013 bij woningsanering
ingevolge artikel 21 lid 1 van dit besluit**

	bedrag incl. btw	per
vloerbedekking vinyl	€ 45,00	meter (4 meter breed)
jaloerieën	€ 17,00	meter (175 cm. hoog)

(bron: NIBUD)

BIJLAGE II

(Maximale) normbedragen per 1 mei 2013 bij woningaanpassingen, ingevolge artikel 14 lid 1 van dit besluit

rubriek	voorziening	afschrijf- termijn	bedrag incl. btw (all in)	per
1.	Toegang			
01.03	verbreden buitendeur	20 jaar	€ 2.176	stuk
01.04.01	verbreden binnendeur nastelkozijn	20 jaar	€ 737	stuk
01.04.02	verbreden binnendeur inmetzelkozijn	20 jaar	€ 1.043	stuk
01.07.01	verhogen toegangspad	20 jaar	€ 83	m ²
01.07.02	verhogen + verbreden toegangspad	20 jaar	€ 105	m ²
01.08.01	hellingbaan buiten staal recht	15 jaar	€ 214	m ²
01.08.02	hellingbaan buiten staal met bordes	15 jaar	€ 288	m ²
01.09	vlonder nabij toegangsdeur	7 jaar	€ 257	stuk
01.11	vlonder balkon	15 jaar	€ 257	m ²
2.	Sanitair			
02.01.01	douchevloer op afschot (anti-slip norm R11)	20 jaar	€ 231	m ²
02.01.01a	Slidex tot 5 m ²	6 jaar	€ 305	m ²
02.01.01b	Slidex tot 10 m ²	6 jaar	€ 366	m ²
02.02	vervangen wandtegels	20 jaar	€ 144	m ²
02.04.01	toiletbeugel opklapbaar 600 mm.	8 jaar	€ 167	stuk
02.04.02	toiletbeugel opklapbaar 830 mm.	8 jaar	€ 170	stuk
02.04.03	toiletbeugel opklapbaar 830 mm. + toiletrolhouder	8 jaar	€ 201	stuk
02.05.01	beugel opklapbaar met statief 600 mm.	8 jaar	€ 355	stuk
02.05.02	beugel opklapbaar met statief 830 mm.	8 jaar	€ 358	stuk
02.05.03	beugel opklapbaar met statief 830 mm. + toiletrolhouder	8 jaar	€ 389	stuk
02.13	rolstoelspiegel bij wastafel	10 jaar	€ 97	stuk
02.14	stoma-wastafel	10 jaar	€ 2.648	stuk
02.15	wastafel onderrijdbaar	10 jaar	€ 465	stuk
02.20	demonteren fonteintje	nvt	€ 36	stuk
3.	Keuken			
03.01.01	keuken onderrijdbaar	10 jaar	€ 5.686	stuk
03.01.02	hoekkeuken onderrijdbaar	10 jaar	€ 6.115	stuk
03.02.01	keuken onderrijdbaar en verstelbaar	10 jaar	€ 9.150	stuk
03.03	aanpassen keuken t.b.v. onderrijdbaarheid (met losse onderkasten)	10 jaar	Offerte	stuk
03.04	aanpassen keuken t.b.v. onderrijdbaarheid (met onderblok)	10 jaar	Offerte	stuk
03.06	verplaatsen keukenkast	10 jaar	€ 36	stuk
4.	Verticaal probleem			
04.01.11	smetplank verwijderen	10 jaar	€ 24	m ¹
04.01.12	wand op verdieping verplaatsen	15 jaar	€ 77	m ²
04.02	aanbrengen extra trapleuning	10 jaar	€ 102	m ¹

rubriek	voorziening	afschrijf- termijn	bedrag incl. btw (all in)	per
5.	Deuropenersystemen			
05.01	deurautomaat op buitendeur	10 jaar	€ 2.543	stuk
05.03	deurautomaat voor grote belasting	10 jaar	€ 2.940	stuk
05.04	binnendeurautomaat	10 jaar	€ 2.291	stuk
05.05	schuifdeur met automaat	10 jaar	€ 2.291	stuk
05.07	electrische voordeurontgrendeling	10 jaar	€ 782	stuk
05.08	garagedeuropener	10 jaar	€ 362	stuk
05.09	plaatsen schuifdeur met langehandel	10 jaar	€ 1.046	stuk
6.	Diversen			
06.01	aanleg wandcontactdoos binnen	15 jaar	€ 200	stuk
06.02	aanleg wandcontactdoos buiten 10 m.	15 jaar	€ 599	stuk
	Trapspilbeugel		€ 156	stuk
	L-vormige beugel		€ 94	stuk
06.08	scootersafe	15 jaar	€ 3.709	stuk

Maximale vergoeding voor kosten van onderhoud, keuring en reparatie ingevolge artikel 22 van dit Besluit:

Soorten liften	Keuringen		Onderhoud	
	Frequentie keuring	Kosten excl. BTW	Frequentie onderhoud	Kosten excl. BTW
Stoellift	1x per 4 jaar	€ 216,20	1x per jaar	€ 443,30
Rolstoel-plateaulift	1x per 4 jaar	€ 263,40	1x per jaar	€ 443,30
Woonhuisliften	1 x per 1,5 jaar	€ 263,40	2x per jaar	€ 886,60
Hefplateaulift	1x per 1,5 jaar	€ 267,20	2x per jaar	€ 886,60
Balanslift	1x per 1,5 jaar	€ 76,50	1x per jaar	€ 443,30

Alleen de werkelijk gemaakte kosten van keuring, onderhoud (met een maximum van de in de tabel genoemde bedragen) en reparatie (niet gebonden aan een maximum) aan de hieronder genoemde onderdelen komen in aanmerking voor een financiële tegemoetkoming.

Maximale toeslagen op bovengenoemde tarieven;

- 50% voor installaties geplaatst buiten de woning;
- 50% voor installaties die meer dan 1 verdieping overbruggen;
- 50% voor installaties, uitgevoerd met elektrisch aangedreven plateaus en/of afrijdbeveiliging resp. elektrisch wegklapbare raildelen.

Reparatie

De werkelijke kosten van reparatie komen voor vergoeding in aanmerking, mits gedeclareerd binnen één jaar na betaling.

De maximale vergoeding voor kosten van onderhoud, keuring en reparatie van liften is met de aanbesteding van de trapliften per 1-10-2010 feitelijk overbodig geworden: het onderhoud en de reparaties zijn namelijk onderdeel geworden van een totaalprijs. Deze bijlage wordt aangehouden voor het nog uitstaande bestand trapliften van vóór de aanbesteding (afbouwregeling). Bovengenoemde bedragen worden om deze reden niet meer geïndexeerd.

BIJLAGE III

Normen per 1 mei 2013 bij uitbreiding van ruimten, ingevolge artikel 13 lid 1 onder f. van dit besluit

Als het gaat om uitbreiding van ruimten, worden de volgende maximaal aantal m² aangehouden waarvoor een financiële tegemoetkoming / pgb wordt verstrekt:

soort vertrek	aanbouw	uitbreiding van een reeds aanwezig vertrek
woonkamer	maximaal 30 m ²	maximaal 6 m ²
keuken	maximaal 10 m ²	maximaal 4 m ²
éénpersoons slaapkamer	maximaal 10 m ²	maximaal 4 m ²
tweepersoons slaapkamer	maximaal 18 m ²	maximaal 4 m ²
toilet ruimte	maximaal 2 m ²	maximaal 1 m ²
badkamer - wastafelruimte	maximaal 2 m ²	maximaal 1 m ²
badkamer - doucheruimte	maximaal 3 m ²	maximaal 2 m ²
entree / hal / gang	maximaal 5 m ²	maximaal 2 m ²
berging	maximaal 6 m ²	maximaal 4 m ²

BIJLAGE IV

Uurtarieven hulp bij het huishouden in natura per 1 mei 2013 ingevolge artikel 5 lid 2 van dit Besluit.

Zorgaanbieder	Uurtarief HH-ZIN
Ambulante Thuiszorg	€ 23,20
GKD HH	€ 23,85
Orbis HH	€ 23,85
Thuiszorg service Nederland	€ 23,45
Mosae Zorggroep	€ 23,22

BIJLAGE V

Termijnen voor Eigen Bijdrage (CAK)

Omschrijving voorziening	Hoe worden de kosten bepaald	Kostprijs	Bedrag op basis waarvan de eigen bijdrage wordt bepaald	Looptijd van de eigen bijdrage in aantal perioden
Huishoudelijke hulp				
HH 1, HH2	uurtarief x aantal daadwerkelijk geleverde uren	uurtarief van de zorgaanbieder	Zie bijlage IV	gedurende de hele afnametermijn
PGB alfa	uurtarief x aantal daadwerkelijk geleverde uren	uurprijs alfahulp + gedeelte kosten voor service, bemiddeling	15,07	gedurende de hele afnametermijn
PGB Basis	uurtarief x aantal geïndiceerde uren	vastgestelde uurprijs	15,07	gedurende de hele afnametermijn
PGB plus	uurtarief x aantal geïndiceerde uren	vastgestelde uurprijs	18,82	gedurende de hele afnametermijn
Woonvoorzieningen				
Woningaanpassingen	Normbedragen (zie bijlage II) of via offerte	Conform individueel aanpassingsplan	Conform individuele beschikking	39 perioden
Roerende woonvoorziening in koop	Normbedragen (zie bijlage II) of via offerte	aanschaf en bijkomende kosten	Conform individuele beschikking	39 perioden
Roerende woonvoorziening in bruikleen op huurbasis	Kostprijs van het bruikleentarief, inclusief onderhoud en reparatie	bruikleentarief	bruikleentarief	gedurende de duur van de bruikleenovereenkomst
Woonvoorziening in PGB	Kostprijs van de woonvoorziening (normbedragen of offerte)	Conform individueel aanpassingsplan	Conform individuele beschikking	39 perioden
Traplifft	Prijzen conform aanbesteding otto ooms *	1500 rechte traplift	1500 rechte traplift	39 perioden
		2850 traplift met één bocht	2850 traplift met één bocht	39 perioden
		2950 traplift met twee of meer bochten	2950 traplift met twee of meer bochten	39 perioden
Vervoersvoorziening				
Vervoersvoorzieningen in bruikleen	Kostprijs van het bruikleentarief, inclusief onderhoud en reparatie	huurtarief	huurtarief	Gedurende de duur van de bruikleenovereenkomst
Vervoersvoorziening in PGB	kosten op basis catalogus welzorg en hartingbank, danwel op basis van offerte	aanschaf- en bijkomende kosten	Conform individuele beschikking	Gedurende de termijn van geldigheid PGB, zoals genoemd in de beschikking
Forfaitaire vergoeding voor vervoerskosten	Vast forfaitair bedrag	Vast forfaitair bedrag	Conform individuele beschikking	Gedurende de gehele looptijd van de voorziening

* Kostprijs van de traplift, en daarmee de grondslag voor de eigen bijdrage, wordt nog vermeerderd met de kosten van onderhoud en reparatie: maximaal € 45,- per jaar.

BIJLAGE VI

Richtlijn indicatiestelling voorzieningen maatschappelijke ondersteuning

Gemeente Maastricht

1. Richtlijn indicatiestelling Hulp bij het Huishouden

In voorliggende richtlijn wordt beschreven op welke wijze de tijdsnormering in de indicatiestelling voor Hulp bij het huishouden wordt samengesteld. Hulp bij het huishouden geeft ondersteuning aan mensen die niet in staat zijn zelfstandig een huishouden te voeren. Voordat de indicatie voor deze voorziening verstrekt kan worden, wordt bekeken of er beperkingen zijn die gecompenseerd moeten worden en of deze voorziening daarvoor de juiste oplossing is.

Door middel van deze richtlijn willen we de gemeente Maastricht aan haar burgers duidelijk maken hoe de indicatie voor individuele Wmo-voorzieningen tot stand gekomen is. In deze richtlijn is echter niet in detail de werkwijze bij de indicatiestelling beschreven. Dit zal, zeker in aanpak van de Wmo door de gemeente Maastricht, maatwerk zijn.

Deze richtlijn is van toepassing op aanvragen vanaf 1 januari 2013. Wanneer toepassing van de richtlijn bij een herindicatie leidt tot vermindering in omvang van de zorg zal in deze een passende overgangstermijn worden gehanteerd.

1.1 Indicatiestelling Hulp bij het huishouden

Bij de indicatiestelling wordt uitgegaan van de ICD (International Statistical Classification of Diseases) en de ICF-classificatie (International Classification of Functions, Disabilities and Health) en Dit is een gestandaardiseerd begrippenkader over het menselijk functioneren en de problemen die daarin kunnen optreden. De ICF wordt gebruikt om het verband tussen de beperking van een burger en de ervaren belemmering of belemmeringen te kunnen objectiveren. De ICF sluit aan bij het compensatiebeginsel in de Wmo.

1.2 Algemene uitgangspunten

Voor het bepalen van een eventuele toekenning van Hulp bij het huishouden kan van een aantal basisuitgangspunten uit worden gegaan. Zo kent de gemeente een individuele voorziening voor Hulp bij het huishouden toe als:

- de specifieke beperking van de cliënt hierom vraagt, én;
- de voorziening noodzakelijk is, én;
- dit voor de gemeente de goedkoopste compenserende voorziening is.

De gemeente kan een voorziening afwijzen als aan tenminste één van onderstaande voorwaarden voldaan wordt:

- de cliënt zelf of zijn sociaal netwerk kan een voldoende compenserende oplossing creëren.
- een collectieve voorziening is voldoende compenserend en beschikbaar;
- de voorziening is algemeen gebruikelijk;
- er is sprake van gebruikelijke zorg;
- de cliënt kan aanspraak maken op een wettelijke voorliggende voorziening;
- de cliënt woont niet in de gemeente Maastricht;
- de cliënt heeft geen aantoonbare beperkingen;
- de cliënt heeft een beperking die aantoonbaar maar niet objectiveerbaar is aan de hand van de ICF;

Bovenstaande zijn basisregels en vinden hun verdere uitwerking in detail tijdens het gesprek tussen burger en Wmo-gespreksvoerder of bij verder onderzoek.

Onderstaand wordt ingegaan op diverse onderwerpen die in als 'afweging' voor de verstrekking van een indicatie voor hulp bij het huishouden worden gesteld.

1.3 De leefeenheid is primair zelf verantwoordelijk

Onder een leefeenheid wordt verstaan "alle bewoners die een gemeenschappelijke woning bewonen met als doel een duurzaam huishouden te voeren". Indien tot de leefeenheid, waar de cliënt deel van uitmaakt, één of meer huisgenoten behoren die wel in staat zijn het huishoudelijk werk te verrichten, komt men niet in aanmerking voor hulp bij het huishouden. Wij spreken dan van gebruikelijke zorg. Gebruikelijke zorg is de ondersteuning die huisgenoten geacht worden elkaar te bieden, omdat zij als leefeenheid een gemeenschappelijk huishouden voeren en op die grond een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben voor het functioneren van dat huishouden.

Het principe van gebruikelijke zorg heeft een verplichtend karakter en hierbij wordt geen onderscheid gemaakt op basis van sekse, religie, cultuur, gezinssamenstelling, de wijze van inkomensverwerving, drukke werkzaamheden, lange werkweken of persoonlijke opvattingen over het verrichten van huishoudelijke werkzaamheden.

Als er sprake is van kamerverhuur, rekenen we de huurder van de betreffende ruimte niet tot het huishouden. Als mensen zelfstandig samenwonen op een adres en gemeenschappelijke ruimten delen, veronderstellen we dat het aandeel in het schoonmaken van die ruimten bij uitval van een van de leden wordt overgenomen door de andere leden van een leefeenheid. Het eventuele positieve advies voor hulp bij het huishouden betreft dan alleen de eigen woonruimte (kamers) van de zorgvrager en een evenredig deel van het schoonmaken van de gemeenschappelijke ruimten. Denk aan woongroepen, kamerverhuur of meerdere generaties in een huis.

Er zijn situaties die op een grensgebied liggen. Bij kloostergemeenschappen bijvoorbeeld is wel sprake van een leefeenheid, maar is over het algemeen een taakverdeling, die zich niet leent voor overname. In die situatie kan wel geïndiceerd worden voor bijvoorbeeld het schoonmaken van de eigen kamer indien men dit zelf niet meer kan. Gemeenschappelijke ruimten die kenmerkend voor kloosters zijn kunnen niet worden geïndiceerd omdat zij het niveau sociale woningbouw te boven gaan (bibliotheken, gebedsruimten, gemeenschapsruimten, refters) en behoren tot de eigen verantwoordelijkheid van de gemeenschap.

Indien uit onderzoek blijkt dat een huisgenoot aantoonbare beperkingen heeft op grond van een aandoening, beperking, handicap of probleem waardoor redelijkerwijs de taken niet overgenomen kunnen worden is gebruikelijke zorg niet van toepassing.

In hoofdstuk 4 wordt verder ingegaan op de verwachtingen en inzet van gebruikelijke zorg.

1.4 Voorzieningen en hulpmiddelen die voorliggend zijn aan een individuele verstrekking

Algemene voorzieningen

Binnen de gemeente Maastricht zijn enkele algemene voorzieningen beschikbaar of in ontwikkeling. Het gaat daarbij om een was- en strijkservice, een klussendienst, een ramenwas service en vrijwillige boodschappen. In het kader van de Kanteling wordt bekeken op welke terreinen het wenselijk is om het aanbod van algemene voorzieningen nog verder uit te breiden. Indien een algemene voorziening de belemmeringen van een persoon voldoende kan compenseren zal deze altijd eerst worden ingezet voordat een verder indicatie voor een in Wmo-voorziening volgt.

Voorliggende voorzieningen

Voorliggende voorzieningen zijn voorzieningen, waarop voor zover op grond van enige andere wettelijke regeling of privaatrechtelijke verbintenis, aanspraak bestaat.

De voorliggende voorziening moet beschikbaar en passend zijn. Als dit niet het geval is, dan is er geen sprake van een voorliggende voorziening. De consulent moet de sociale kaart goed in beeld hebben, zodat adequaat beoordeeld kan worden of een voorliggende voorziening daadwerkelijk beschikbaar en passend is. Niet relevant is of men gebruik wil maken van een voorliggende voorziening.

Het is in principe ook niet relevant welke kosten aan de voorliggende voorziening zijn verbonden, tenzij sprake zou kunnen zijn van een zogenaamd extreem laag inkomen als geldt bij het begrip algemeen gebruikelijk: een inkomen dat door kosten op grond van de ziekte of het probleem onder de bijstandsnorm uitkomt of dreigt uit te komen door deze kosten.

- Inzet van wettelijke voorzieningen

Hierbij valt te denken aan wettelijke regelingen als AWBZ, Zorgverzekeringswet (ZvW), Wet op de Jeugdwet, Wet werk en bijstand (Wwb), Wet op kinderopvang, etc.

Een wettelijke voorziening die het probleem kan oplossen is in deze altijd voorliggend op de Wmo.

Algemene gebruikelijke hulpmiddelen

Algemeen gebruikelijke hulpmiddelen hebben voorrang op individuele voorzieningen. Waar nodig zal een individuele voorziening worden verstrekt. Hoe de keuze zal worden gemaakt is altijd een individuele afweging. *Een algemeen gebruikelijk hulpmiddel is een hulpmiddel waarover de aanvrager, gezien zijn individuele situatie, ook zonder zijn handicap of beperking, zou kunnen beschikken. Deze hulpmiddelen worden als algemeen gebruikelijk beschouwd. Wat in een concrete situatie als algemeen gebruikelijk te beschouwen is, hangt af van de geldende maatschappelijke normen van het moment van de aanvraag.*

- Inzet van algemeen gebruikelijke hulpmiddelen:

Afwasmachine, aangepast bestek, het plaatsen van een verhoging voor een wasmachine, een wasdroger, stofzuiger.

Als een technisch hulpmiddel niet aanwezig is maar wel gerealiseerd kan worden maar wel een goede oplossing biedt, is dit voorliggend op het inzetten van hulp. Hierbij wordt geen rekening gehouden met de persoonlijke opvattingen over de inzet van deze hulpmiddelen door de cliënt.

Algemeen gebruikelijke voorzieningen

Een algemeen gebruikelijke voorziening is een voorziening waarover de aanvrager, gezien zijn individuele situatie, ook zonder zijn handicap of beperking, zou kunnen beschikken. Deze voorzieningen worden als algemeen gebruikelijk beschouwd. Wat in een concrete situatie als algemeen gebruikelijk te beschouwen is, hangt af van de geldende maatschappelijke normen van het moment van de aanvraag.

1.5 Particuliere huishoudelijke hulp

1) Wanneer er in de financiële situatie van de aanvrager iets verandert (bv verlies van baan ten gevolge van een beperking) waardoor de particuliere hulp niet gecontinueerd kan worden, kan aanspraak gemaakt worden op de voorziening hulp bij het huishouden.

2) Als een cliënt voorafgaand aan de aanvraag particuliere hulp heeft en op het moment van de aanvraag, nog steeds hulp heeft die activiteiten overneemt (waarmee de cliënt bij het voeren van het huishouden problemen ondervindt) dan wordt de particuliere hulp als algemeen gebruikelijk beschouwd voor de overgenomen activiteiten en volgt er een negatieve indicatie.

3) Als een cliënt particuliere hulp heeft en op het moment van de aanvraag, nog steeds hulp heeft die niet alle activiteiten overneemt (waarmee de cliënt bij het voeren van het huishouden problemen ondervindt) dan kan er een indicatie komen voor de activiteiten die niet overgenomen worden.

4) Wanneer de particuliere hulp er mee ophoudt, is dat geen directe reden om Wmo hulp in te roepen. Het zelf voorzien in een nieuwe particuliere hulp is dan voorliggend. Er is namelijk geen sprake van gewijzigde omstandigheden op het gebied van beperkingen of belemmeringen.
Moeilijk uitvoerbaar

1.6 Revalideren en/of behandelen

Wanneer bepaalde aandoeningen die de oorzaak vormen voor de huishoudelijke beperkingen nog behandel mogelijkheden biedt kan Hulp bij het huishouden naast een te volgen behandeling of revalidatie positief worden geadviseerd. Hierover is afstemming met de behandelaar nodig. Een dergelijke indicatie heeft dan in principe een korte geldigheidsduur, afgeleid van de duur van het behandel- of revalidatietraject. Hierbij wordt dus afgeweken van de normaal leidende regel dat de noodzaak voor een voorziening in de Wmo van langdurige aard is.

1.7 Technische hulpmiddelen en woonvoorzieningen

Er is geen positieve indicatie voor hulp bij het huishouden als de problemen van de cliënt afdoende kunnen worden opgelost met technische hulpmiddelen of woonvoorzieningen (zie ook 1.4). Hulpmiddelen kunnen bestaan uit algemeen gebruikelijke huishoudelijke apparatuur, zoals een wasmachine of stofzuiger. Deze hulpmiddelen dienen uit oogpunt van verantwoorde werkomstandigheden ook voor een helpende aanwezig te zijn. Daarnaast kan gebruik gemaakt worden van al aanwezige hulpmiddelen, zoals een wasdroger of een afwasmachine. Als dergelijke apparaten niet aanwezig zijn maar wel een adequate oplossing zouden bieden voor het probleem, is de aanschaf van deze hulpmiddelen algemeen gebruikelijk.

Woonvoorzieningen kunnen bijvoorbeeld keukenaanpassingen zijn of het plaatsen van een verhoging voor een droger/wasmachine. Hulpmiddelen kunnen ook gefinancierd zijn uit een andere betalingsregeling, gericht op of aangepast aan de handicap van de cliënt (AWBZ, Regeling hulpmiddelen of WMO).

1.8 Normering en verstrekkingwijze

Indien tijdens het Gesprek met een cliënt blijkt dat een indicatie voor hulp bij het huishouden noodzakelijk is om de belemmeringen te compenseren, wordt hier een indicatie voor gesteld. Deze indicatie is altijd maatwerk, maar kan wat betreft tijdsnormering onderbouwd worden aan de hand van de normeringen genoemd in bijlage 1. Daarnaast wordt in bijlage 2 een lijst van standaardindicaties gegeven. Ook deze is voornamelijk informatief en als leidraad bedoeld. In de specifieke situatie (persoonlijke omstandigheden) van een cliënt kan hiervan afgeweken worden. Daarnaast is meer- en minderwerk (en dus tijdsnormering) mogelijk.

In sommige gevallen zal een cliënt eveneens ondersteuning vanuit de AWBZ ontvangen en een indicatie voor verblijf hebben (ZZP). In bijlage 5 wordt aangegeven wanneer noodzakelijke hulp in de huishouding dan wel of juist niet vanuit de Wmo verstrekt kan worden. De wijze van verstrekking kan via zorg in natura of een PGB. Daarnaast zal bij de beschikbaarheid van een algemene voorziening, deze voorliggend zijn en is dan geen indicatie nodig.

2. NORMERING HUISHOUDELIJKE TAKEN IN MINUTEN

De gemeente Maastricht hanteert standaard normtijden bij het indiceren van hulp bij het huishouden. Voor de huishoudelijke werkzaamheden zijn standaardindicaties ontwikkeld die zijn opgenomen in bijlage 1. In dit hoofdstuk wordt per activiteit een normtijd aangegeven. Het spreekt voor zich dat er altijd per cliënt een individuele afweging gemaakt dient te worden.

2.1 Uitgangspunten vaststellen normering

- De grootte van de woning is leidend.
- Voor de aanwezigheid van extra volwassen personen of kinderen kan meerzorg worden geïndiceerd.
- Het hebben van huisdieren is een eigen keuze; hiervoor wordt geen meerzorg geïndiceerd.
- Er wordt uitgegaan van sociale woningbouw; het hebben van een grote (vrijstaande) woning leidt niet tot meerzorg c.q. een hogere indicatie.
- Bij bepaalde problematiek, zoals bv. incontinentie en COPD wordt niet standaard meerzorg geïndiceerd. Het betreft een individuele beoordeling dan wel op basis van medisch advies.
- Bij de beschikbaarheid van een algemene of collectieve voorziening is deze voorliggend aan de indicatie van een individuele voorziening

2.2 Activiteiten Hulp bij het huishouden

Hulp bij het huishouden is als voorziening veelomvattend en bestaat uit de volgende activiteiten:

- Boodschappen doen en in uitzonderlijke situaties een boodschappenlijst samenstellen.
- Broodmaaltijden bereiden/ warme maaltijd opwarmen en in uitzonderlijke situaties warme maaltijden bereiden;
- Licht huishoudelijk werk;
- Zwaar huishoudelijk werk;
- Textielverzorging;
- Verzorging van kinderen bij uitval van ouders en/of verzorgers;
- Dagelijkse organisatie van het huishouden;
- Psychosociale begeleiding;
- Advies, instructie en voorlichting gericht op het huishouden; het aanleren van bepaalde vaardigheden.

2.3 Boodschappen doen

Boodschappen doen (is incl. maken boodschappenlijst)	60 minuten per week
Maken van een boodschappenlijst (als aparte indicatie)	15 minuten per week
<p>Boodschappenlijst samenstellen (uitzondering) Boodschappen inkopen en opruimen Het inkopen van boodschappen wordt in de gemeente Maastricht in principe niet geïndiceerd. De boodschappenservice is algemeen gebruikelijk en voorhanden. Wanneer sprake is van een regieprobleem of een dusdanige beperking dat het maken van een boodschappenlijst niet mogelijk is, kan hier 15 min. per week voor worden geïndiceerd.</p>	

CRvB 31-10-2012, nr. 10/1210 WMO, LJN: BY2147 ; *Het is niet in strijd met de Wmo om kant-en-klare (magnetron)maaltijden, het bezorgen van maaltijden dan wel een boodschappendienst als voorliggende voorzieningen aan te merken die aan het verstrekken van voorzieningen voor het bereiden van warme maaltijden en het doen van boodschappen in de weg staan, mits deze voorliggende voorzieningen daadwerkelijk beschikbaar zijn, door de aanvrager financieel gedragen kunnen worden en adequate compensatie bieden.*

2.4 Maaltijdverzorging: broodmaaltijd/warme maaltijd

Bereiden broodmaaltijd	15 minuten per keer Max. 2-maal daags
<p>Broodmaaltijd bereiden (smeren) Broodmaaltijd klaarzetten Tafel dekken en afruimen Koffie/thee zetten Opruimen en Afwassen Indien mogelijk 's ochtends de boterhammen voor 's middags/'s avonds klaarmaken en afgedekt in de koelkast bewaren</p>	

Factoren meer/minder hulp:

- Er zijn kinderen < 12 jaar: + max. 20 min per keer

Opwarmen warme maaltijd	15 minuten per dag
Bereiden warme maaltijd	30 minuten per dag
<p>Warme maaltijd opwarmen Warme maaltijd klaarzetten/tafel dekken Warme maaltijd voorbereiden Warme maaltijd bereiden (koken)</p> <p>Afwassen en opruimen</p> <p>Bereiden warme maaltijd alleen in uitzonderlijke situaties (hele specifieke diëten die niet verkrijgbaar zijn via een maaltijdservice of gezinnen met jonge kinderen <12 jaar). Maaltijdservice en kant en klaar maaltijden zijn algemeen gebruikelijk en gaan altijd voor</p>	

2.5 Licht huishoudelijk werk

Woning met 2 slaapkamers of minder	40 minuten per week
Woning met 3 slaapkamers of meer	60 minuten per week
<p>Stof afnemen Opruimen Afwassen Bed opmaken</p> <p>Alleen kamers die in gebruik zijn worden schoongehouden.</p>	

Factoren meer/minder hulp:

- Er zijn kinderen < 12 jaar: +max. 30 min per week
- Allergie voor huisstofmijt, COPD (gesaneerde woning): + max. 30 min per week
- Indien ook maaltijdverzorging is geïndiceerd, minder hulp omdat de afwas al gedaan wordt: - 15-30 minuten per keer
- Bij meewerkcapaciteit, minder hulp: -15, 30 of 45 minuten per week

2.6 Zwaar huishoudelijk werk

Woning met 2 slaapkamers of minder	70 minuten per week
Woning met 3 slaapkamers of meer	100 minuten per week
<p>Stofzuigen Schrobben, dweilen, schoonmaken van sanitair en keuken Bedden verschoneren Opruimen huishoudelijk afval Ramen wassen</p>	

Factoren meer/minder hulp:

- Woning met een trappenhuis (eengezinswoning): +30 min per week
- Er zijn kinderen < 12 jaar: +max. 15 min per week per kind
- Allergie voor huisstofmijt, COPD (gesaneerde woning): +max. 30 min per week
- Hoge vervuilingsgraad **ten gevolge van de beperking**: +max. 30 min per week

2.7 Textielverzorging

Eenpersoonshuishouden	45 minuten per week max.
Meerpersoonshuishouden	60 minuten per week max.
<p>Kleding en linnengoed sorteren en wassen in de wasmachine Was drogen in droger / ophangen wanneer droger niet mogelijk Vouwen, strijken en opbergen</p> <p>Alleen bovenkleding wordt gestreken. Onderkleding en beddengoed wordt gevouwen.</p>	

Factoren meer/minder hulp:

- Aantal kinderen <16 jaar: + 15 min per kind per week
- Bedlegerige cliënten: + max. 30 min per week
- Extra bewassing i.v.m. overmatige transpiratie, incontinentie (wanneer alle mogelijkheden betreffende incontinentiemateriaal zijn uitgeprobeerd), speekselverlies enz.: + max. 30 min per week

2.8 Sociale signalering

Sociale signalering	10 min per week
Signalering (middels sociaal contact). Het bemerken van (sociale) problematiek cliënt en in de gaten houden situatie. Indien nodig signalen doorgeleiden naar gemeente en/of maatschappelijk werk. Zeer laagdrempelig. Bij kleine problematiek / risico. Alleen bij cliënten zonder indicatie voor psychosociale begeleiding, tevens observeren. Alleen indien sprake is van eenzaamheid, dreigend sociaal isolement of verslechterende situatie t.a.v. de beperking door het gebrek aan sociaal contact.	

2.9 Verzorging en/of tijdelijke opvang van kinderen

Verzorging en/of tijdelijke opvang van kinderen	Tot max. 40 uur aanvullend op eigen mogelijkheden
<p>Voor kinderen tot 7 jaar geldt:</p> <p>Naar bed brengen/uit bed halen: 10 min per keer per kind Wassen en kleden: 20 min per dag per kind Eten en/of drinken geven: 20 min per broodmaaltijd/20 min per warme maaltijd Babyvoeding (flesje): 20 min per keer Luier verschonen: 10 min per keer Naar school/crèche brengen: 15 min per keer Het is hierbij mogelijk om taken te combineren, zoals het gezamenlijk naar bed brengen van k tijdsnormering voor één kind. De frequentie is gerelateerd aan de leeftijd en ontwikkelingsfase van het kind.</p> <p>Kinderopvang (crèche, kinderdagverblijf, overblijfmogelijkheden op school, voor- en naschoolse opvang) is altijd voorliggend.</p> <p>Een kind van 3 maanden of ouder kan gebruik maken van een kinderdagverblijf voor maximaal 5 dagen per week.</p> <p>Verzorging en/of tijdelijke opvang van kinderen is altijd HH-Plus</p>	

Factoren meer/minder hulp:

- Aantal kinderen: -/+
- Leeftijd kinderen: -/+
- Gezondheidssituatie/functioneren kinderen/huisgenoten: -/+
- Aanwezigheid gedragsproblematiek: -/+
- Samenvallende activiteiten: -

2.10 Dagelijkse organisatie van het huishouden

Dagelijkse organisatie van het huishouden	30 minuten per week
Administratieve werkzaamheden Organisatie van huishoudelijke activiteiten Plannen en beheren van middelen t.b.v. het huishouden Organisatie van het huishouden is altijd HH-Plus	

Factoren meer/minder hulp:

- Aanwezigheid kinderen <16 jaar: + max. 30 min per week
- Sprake van PG problematiek of communicatieproblemen: + max. 15 min per week

2.11 Psychosociale begeleiding, tevens observeren

Psychosociale begeleiding, tevens observeren	30 minuten per week
Formuleren doelen/bijstellen doelen met betrekking tot het huishouden Helpen handhaven/verkrijgen/herkrijgen structuur in het huishouden Helpen handhaven/vergroten van zelfredzaamheid m.b.t. budget In principe is maatschappelijk werk en begeleiding vanuit de AWBZ voorliggend. Psychosociale begeleiding, tevens observeren is altijd HH-Plus.	

2.12 Advies, instructie en voorlichting

3 x per week, maximaal 6 weken	30 minuten per week per activiteit, max. 90 min
Instructie omgaan met hulpmiddelen Instructie licht + zwaar huishoudelijk werk Instructie textielverzorging Maximale duur is 6 weken. Advies, instructie en voorlichting is altijd HH-Plus.	

2.13 Deskundigheid per activiteit

HH Basis	HH Plus
Boodschappen doen Bereiden broodmaaltijden Opwarmen warme maaltijd Licht huishoudelijk werk Zwaar huishoudelijk werk Textielverzorging 'sociale signalering'	Verzorging en/of tijdelijke opvang van kinderen Dagelijkse organisatie van het huishouden Psychosociale begeleiding, tevens observeren Advies, instructie en voorlichting

3. STANDAARDINDICATIES HULP BIJ HET HUISHOUDEN

De tijdsnormering is indicatief. Hierbij moet tijdens het gesprek met de cliënt of het onderzoek altijd een individuele afweging gemaakt worden. Als er reden is om af te wijken van onderstaande normeringen, dan kan dit altijd met een onderbouwing.

Tijdsnormering:

Activiteiten	Minuten	Uren/minuten
Boodschappen doen	60 p week	1 u
Boodschappenlijst samenstellen (als aparte indicatie)	15 p week	15 min
Bereiden broodmaaltijd	15 p keer, max 2x pd	30 min
Opwarmen warme maaltijd	15 p dag	15 min
Bereiden warme maaltijd	30 p dag	30 min
Licht huishoudelijk werk, 2 slaapkamers	40 p week	40 min
Licht huishoudelijk werk, 3 slaapkamers	60 p week	1 u
Zwaar huishoudelijk werk, 2 slaapkamers	70 p week	1 u 10 min
Zwaar huishoudelijk werk, 3 slaapkamers	100 p week	1 u 40 min
Aanwezigheid kinderen meerzorg	15 p kind p week	15 min
Aanwezigheid extra volwassen persoon/personen	30 p week	30 min
Trappenhuis meerzorg	30 p week	30 min
Hoge vervuilingsgraad meerzorg	30 p week	30 min
Textielverzorging meerpersoonshuishouden	60 p week	1 u
Textielverzorging eenpersoonshuishouden	45 p week	45 min
Textielverzorging meerzorg per kind	15 p week	15 min
'Sociale signalering'	10 p week	10 min

Hbh overige activiteiten (plus-activiteiten):

Nr.	Activiteiten	Minuten	Uren
1.1	Verzorging en/of tijdelijke opvang van kinderen	Max 40 uur	Max 40 u
1.2	Dagelijkse organisatie van het huishouden	30 p week	30 min
1.3	Psychosociale begeleiding, tevens observeren	30 p week	30 min
1.4	Advies, instructie en voorlichting	30 p week per activiteit	30 - 90 min

4. GEBRUIKELIJKE ZORG

Gebruikelijke zorg is de normale, dagelijkse zorg die partners of ouders en inwonende kinderen geacht worden elkaar onderling te bieden omdat ze als leefeenheid gemeenschappelijk een woning bewonen en op die grond een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben voor het functioneren van het huishouden. Gebruikelijke zorg is ook alleen aan de orde als er een leefeenheid is die gemeenschappelijk een woning bewoont. Uitwonende kinderen vallen hier dus buiten. Werk (of vrijwilligerswerk) en opleiding van partner, ouders of inwonende kinderen zijn geen reden om hulp bij het huishouden toe te kennen.

4.1 Gezondheidsproblemen of (dreigende) overbelasting

Indien uit (medisch) onderzoek blijkt dat een huisgenoot aantoonbare beperkingen heeft op grond van een aandoening, beperking, handicap of probleem waardoor redelijkerwijs de taken niet overgenomen kunnen worden is gebruikelijke zorg niet van toepassing. Een consulent moet altijd onderzoeken of een leefeenheid, gegeven de voor die leefeenheid geldende gebruikelijke zorg, door de (chronische) uitval van een gezinslid niet alsnog onevenredig belast wordt en overbelasting dreigt. Er dient onderzoek gedaan te worden naar de verhouding tussen draagkracht en draaglast van de individuele cliënt. Factoren die van invloed kunnen zijn op de draagkracht zijn bijvoorbeeld de lichamelijke en/of geestelijke conditie van de partner of huisgenoot maar ook het sociale netwerk en de wijze van omgaan met problemen. Factoren die van invloed kunnen zijn op draagkracht zijn bijvoorbeeld de mate waarin er sprake is van (on)planbare zorg, het ziektebeeld en de prognose, bijkomende problemen van sociale, emotionele of relationele aard. Wanneer partner of huisgenoot door de combinatie van een (volledige) werkkring of opleiding en het voeren van het huishouden overbelast dreigt te raken, zal er door de consulent wanneer noodzakelijk medisch advies worden opgevraagd om de overbelasting te objectiveren.

Wanneer de dreigende overbelasting wordt veroorzaakt door een combinatie van werk en gebruikelijke zorg en andere activiteiten dan werk en huishouden, gaan werk en gebruikelijke zorg voor. Het beoefenen van vrijetijdsbesteding kan op zich geen reden zijn om een indicatie voor hulp bij het huishouden te krijgen. In geval de leden van een leefeenheid overbelast dreigen te raken door de combinatie van werk en verzorging van de zieke partner/huisgenoot, kan een indicatie worden gesteld op de onderdelen die normaliter tot de gebruikelijke zorg worden gerekend. In principe zal die indicatie van korte duur zijn (3-6 maanden) om de leefeenheid de gelegenheid te geven de onderlinge taakverdeling aan de ontstane situatie aan te passen. Hetzelfde geldt als een partner/ouder ten gevolge van het plotseling overlijden van de andere ouder overbelast dreigt te raken door de combinatie van werk en verzorging van de inwonende kinderen.

4.2 Fysieke afwezigheid

Indien de partner/huisgenoot van een zorgvrager vanwege werk fysiek niet aanwezig is wordt hiermee bij het indiceren uitsluitend rekening gehouden, wanneer het om aaneengesloten perioden van tenminste zeven etmalen gaat. De afwezigheid van de partner/huisgenoot moet een verplichtend karakter hebben en inherent zijn aan diens werk; denk hierbij aan offshore werk, internationaal vrachtverkeer en werk in het buitenland. Wanneer de partner/huisgenoot aaneengesloten perioden van tenminste zeven etmalen van huis is, is er in die periode feitelijk sprake van een éénpersoonshuishouden (kan ook meerpersoons zijn bij aanwezigheid kinderen of andere huisgenoten) en kan er door de partner/huisgenoot geen gebruikelijke zorg worden geleverd. Wanneer de fysieke afwezigheid van de partner/huisgenoot minder dan 7 etmalen bedraagt, zal er altijd onderzocht moeten worden of de partner/huisgenoot feitelijk kan voorzien in het verlenen van de zorg.

4.3 Uitzonderingen gebruikelijke zorg

In bepaalde situaties kan er iets soepeler worden omgegaan met "gebruikelijke zorg".

- In terminale situaties (levensverwachting is minder dan 3 maanden) is het ontlasten van de huisgenoot in de vorm van hulp bij het huishouden gebruikelijk. We gaan hier bij het vaststellen van de omvang uit van de feitelijke situatie.
- Bij het plotseling overlijden van een van de ouders met als gevolg dat de achterblijvende ouder wordt belast met de opvoeding en verzorging van de kinderen in combinatie met werk. Ook in deze situatie kan tijdelijk (3 maanden) hulp bij het huishouden worden ingezet om de ouder de kans te geven op zoek te gaan naar andere oplossingen.

-
- Indien de aanwezige huisgenoten niet (meer) leerbaar zijn. Dit betreft een individuele beoordeling.
 - Voorkomen van crisis en ontwrichting bij verzorging en opvang van gezonde kinderen; indien opvang van gezonde kinderen noodzakelijk is heeft de inzet van een voorliggende voorziening een verplichtend karakter. Indien de voorliggende voorziening niet beschikbaar is- een consulent moet zich hier van op de hoogte stellen – kan tijdelijke inzet van hulp bij het huishouden noodzakelijk zijn.

4.4 Ouderlijke zorgplicht bij echtscheiding

Bij echtscheiding vervalt het samenwonen en daarmee dus ook de gebruikelijke zorg voor het huishouden en de onderlinge persoonlijke verzorging van partners. De zorgplicht voor de kinderen verdwijnt niet. Bij uitval van de verzorgende ouder moet wel onderzoek gedaan worden naar de mogelijkheid van opvang van de kinderen door de niet thuiswonende ouder door te kijken naar de voor de rechtbank vastgelegde afspraken tussen de ex-echtgenoten. Voor die perioden dat de kinderen bij de verzorgende -uitgevallen- ouder zijn kan er dan een indicatie voor opvang zijn. Als de zorgplicht door de niet-verzorgende ouder kennelijk niet wordt nagekomen, beschouwen we de situatie als een eenoudergezin.

4.5 Huishoudelijke taken: uitstelbaar en niet uitstelbaar

Onder huishoudelijke taken vallen zowel de uitstelbare als de niet-uitstelbare taken. Het verzorgen van -overigens gezonde- kinderen valt ook onder de hulp bij het huishouden.

- **Niet-uitstelbare** taken zijn maaltijd verzorgen/opwarmen, de kinderen verzorgen, afwassen en opruimen;
- **Wel-uitstelbare** taken zijn wasverzorging, zwaar huishoudelijk werk: stofzuigen, sanitair, keuken, bedden verschoneren.

4.6 Bijdrage van kinderen en jong-volwassenen aan het huishouden

In geval de leefeenheid van de zorgvrager mede bestaat uit kinderen, dan gaat de indicatiesteller ervan uit, dat de kinderen, afhankelijk van hun leeftijd en psychosociaal functioneren, een bijdrage kunnen leveren aan de huishoudelijke taken.

- Kinderen tot 5 jaar leveren geen bijdrage aan de huishouding.
- Kinderen van 5 tot en met 12 jaar worden naar hun eigen mogelijkheden betrokken bij lichte huishoudelijke werkzaamheden als opruimen, tafel dekken/afruimen, afwassen/afdrogen, kleding in de wasmand gooien.
- Kinderen van 13 tot en met 17 jaar kunnen, naast bovengenoemde taken hun eigen kamer op orde houden, d.w.z. rommel opruimen, stofzuigen, bed verschoneren.

Taken van een 18-23 jarige

Van een meerderjarige gezonde huisgenoot wordt verwacht dat deze een gedeelte van de huishoudelijke taken overneemt wanneer de primaire verzorger uitvalt. Een 18-23 jarige wordt verondersteld de volgende taken uit te kunnen voeren:

- schoonhouden van sanitaire ruimte,
- keuken en een kamer,
- de was doen,
- boodschappen doen,
- maaltijd verzorgen,
- afwassen en opruimen.

Dit is genormeerd naar 2 uur uitstelbare, zware huishoudelijke taken en 3 uur lichte, niet uitstelbare huishoudelijke taken per week. Daarnaast kunnen zij eventuele jongere gezinsleden verzorgen en begeleiden. Vanaf 23 jaar wordt iemand geacht de huishoudelijke taken volledig over te nemen.

5. AFBAKENING HULP BIJ HET HUISHOUDEN EN EEN ZORGZWAARTEPAKKET (ZZP)

5.1 Afbakening hulp bij het huishouden en zorgzwaartepakket (ZZP)

Cliënten die een indicatie hebben gekregen voor verblijfszorg hebben een aantal keuzes om deze zorg in te zetten. Afhankelijk van de keuze van de cliënt valt de hulp bij het huishouden onder de WMO of onder de AWBZ. Het schema toont de verschillende mogelijkheden:

	1. Opname in verblijfssetting	2. Overbruggings- zorg	3. In functies (ZIN)	4. VPT	5. In PGB
ZZP indicatie < 01-01-2009	AWBZ	Wmo	Wmo	AWBZ	Wmo
ZZP indicatie > 01-01-2009	AWBZ	Wmo / AWBZ	Wmo	AWBZ	AWBZ

5.1.1 Opname in verblijfsinstelling

De cliënt zet het ZZP in, in een intramurale instelling (verblijf). De cliënt zet dan de functie 'verblijf' in. De hulp bij het huishouden wordt dan gefinancierd vanuit de AWBZ.

5.1.2 Overbruggingszorg

De cliënt wil met het ZZP naar een intramurale instelling (verblijf) maar komt op de wachtlijst te staan. Zolang de cliënt thuis woont ontvangt hij overbruggingszorg totdat de functie verblijf wordt ingezet. Hier is geen maximale termijn aan verbonden. De hulp bij het huishouden wordt dan gefinancierd vanuit de Wmo, omdat de cliënt de functie 'verblijf' nog niet inzet.

5.1.3 In functies (ZIN)

De cliënt wil met het ZZP niet naar een intramurale instelling. Hij kiest ervoor om langdurig thuis te blijven wonen en de zorg door een zorgaanbieder thuis in te zetten. Hij ontvangt dan ZIN. De zorg wordt geleverd door een externe zorgaanbieder. Omdat de functie 'verblijf' niet wordt ingezet wordt de hulp bij het huishouden gefinancierd vanuit de WMO.

5.1.4 VPT (volledig pakket thuis)

De cliënt wil met een ZZP niet naar een intramurale instelling. Hij kiest ervoor om langdurig thuis te blijven wonen en de zorg door een zorgaanbieder thuis in te zetten. In plaats van ZIN kiest de cliënt voor "Volledig Pakket Thuis" (VPT). In dit geval zet het zorgkantoor de indicatie om in functies en klassen met de functie 'verblijf'. De zorg kan dan worden geleverd door een interne of externe zorgaanbieder in onderaannemerschap. De hulp bij het huishouden wordt gefinancierd vanuit de AWBZ omdat de functie "verblijf" wordt ingezet. Het zorgkantoor weet of een cliënt een VPT heeft. De zorgleverancier levert dezelfde zorg thuis dan wanneer de cliënt zou worden opgenomen in een instelling.

5.1.5 In PGB

De cliënt wil met een ZZP niet naar een intramurale instelling. Hij kiest ervoor om langdurig thuis te blijven wonen. De cliënt wil een PGB ontvangen voor het ZZP. Het zorgkantoor bepaalt de hoogte van dit budget. Als de ZZP indicatie is gesteld voor 01-01-2009, dan wordt de hulp bij het huishouden gefinancierd vanuit de WMO. Het gedeelte hulp bij het huishouden wordt dan niet meegenomen in het budget van het zorgkantoor.

Als de ZZP indicatie is gesteld na 01-01-2009, dan wordt geen apart budget toegekend voor HBH, cliënt moet van het PGB wel zijn HBH betalen.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING & *BELEIDSREGELS*

**BESLUIT VOORZIENINGEN MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING
GEMEENTE MAASTRICHT 2013**

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. Begripsbepalingen

In dit artikel wordt een aantal begripsbepalingen omschreven. In het eerste lid wordt aangegeven dat de in dit besluit gebruikte begrippen dezelfde betekenis hebben als in de verordening. In het tweede lid worden de begrippen omschreven waarvan de omschrijving niet in de verordening is geregeld.

HOOFDSTUK 2. BIJZONDERE REGELS OVER HET VERSTREKKEN IN NATURA EN ALS PERSOONSgebonden BUDGET

In de Wmo zijn drie vormen van verstrekking mogelijk om het resultaat dat, het compenseren van problemen die een aanvrager ondervindt, te bereiken.

De eerste mogelijkheid is de voorziening in natura. Daarmee wordt bedoeld dat de gemeente de aanvrager een voorziening verstrekt, die hij of zij kant en klaar krijgt. En met de voorziening die betrokkene in natura krijgt moet het probleem voldoende gecompenseerd zijn. De tweede mogelijkheid is de in artikel 6 Wmo verplicht gestelde mogelijkheid een alternatief te ontvangen in de vorm van een persoonsgebonden budget. De derde mogelijkheid van verstrekking is de financiële tegemoetkoming. Ten aanzien van de omvang van de financiële voorzieningen maakt het College per toekenning een berekening. Daarbij moet het bedrag voldoende zijn om de voorziening aan te schaffen en dus de bestaande problemen voldoende te compenseren.

Artikel 2. Regels rond verstrekking en verantwoording

Lid 1.

In het eerste lid is bepaald dat verstrekking van een persoonsgebonden budget plaatsvindt op verzoek van de aanvrager. Dit gebeurt bij voorkeur tegelijk met de aanvraag, indien op dat moment al duidelijk is dat de aanvrager dit wenst.

Een aanvrager komt in eerste instantie in aanmerking voor een algemene voorziening. Is die niet passend, dan kan de aanvrager al dan niet een individuele voorziening ontvangen. Daarna kan op verzoek van de aanvrager verstrekking in de vorm van een persoonsgebonden budget plaatsvinden.

Het College verstrekt een persoonsgebonden budget alleen ten aanzien van individuele voorzieningen. Dat betekent dat bij algemene voorzieningen geen persoonsgebonden budget verstrekt wordt. De Centrale Raad van Beroep onderschrijft dit in diverse uitspraken. Voor deze voorzieningen geldt ook de eigen bijdragen systematiek niet. Daarbij is er een alternatieve mogelijkheid: indien de aanvrager van mening is dat de algemene voorziening zijn problemen niet voldoende compenseert en daarom een persoonsgebonden budget verstrekt moet worden, dan kan hij een aanvraag indienen, die volgens de reguliere regels van de Algemene wet bestuursrecht wordt afgehandeld.

Lid 2.

Het tweede lid bepaalt dat het niet in alle situaties mogelijk is een persoonsgebonden budget te ontvangen. Het gaat hierbij om situaties waarbij er door de omstandigheden van de cliënt onvoldoende zekerheid bestaat over de rechtmatige besteding van de PGB-gelden. Onder a is geregeld dat er geen PGB wordt verstrekt als uit onderzoek naar voren is gekomen dat het ernstige vermoeden bestaat dat de aanvrager problemen zal hebben bij het omgaan met zijn persoonsgebonden budget. Hierbij valt te denken aan situaties waarbij de cliënt door psychische problemen niet met geld kan omgaan of er sprake is van verslavingsproblematiek. Wanneer er in dergelijke gevallen sprake is van een bewindvoerder die de financiële zaken regelt dan blijft er wel een mogelijkheid om een persoonsgebonden budget wordt verstrekt als er voldoende waarborgen zijn voor een rechtmatige besteding. Een uitsluiting van de toegang tot een persoonsgebonden budget is wel mogelijk als er sprake is van een sanering op grond

van de WSNP. In een dergelijke situatie is er overigens ook sprake van een bewindvoerder, maar dit is in dit geval geen reden om toch een persoonsgebonden budget te vestrekken, omdat in een dergelijke situatie de bewindvoerder een andere rol heeft dan bij de andere beschreven situaties. Uitsluiting van een PGB is ook aan de orde wanneer uit toetsing blijkt dat belanghebbende geregistreerd is in het BKR.

In de parlementaire behandeling van de Wmo is aangegeven dat er uitzonderingen mogelijk zijn op de keuzevrijheid, met name als het gaat om personen waarvan verwacht kan worden dat zij niet met het beschikbare geld kunnen omgaan. Het College heeft de volgende uitzonderingen vastgesteld:

- a. *op grond van aanwijzingen die tijdens het onderzoek duidelijk zijn geworden, het ernstige vermoeden bestaat dat de aanvrager problemen zal hebben bij het correct inzetten van een persoonsgebonden budget;*
- b. *op grond van aanwijzingen die tijdens het onderzoek duidelijk zijn geworden, het ernstig vermoeden bestaat dat de aanvrager niet kan voldoen aan lopende financiële verplichtingen;*
- c. *op grond van aanwijzingen die tijdens het onderzoek duidelijk zijn geworden het ernstig vermoeden bestaat dat de verstrekking van het persoonsgebonden budget niet bijdraagt aan het leveren van een adequate voorziening.*

De Centrale Raad van Beroep heeft inmiddels bepaald dat collectief vervoer een individuele voorziening is (als de gebruiker een indicatie nodig heeft), waarvoor in principe het verplichte alternatief van een persoonsgebonden budget bestaat. Daar mag in individuele gevallen vanaf worden geweken als duidelijk is dat het collectief vervoer ook in de situatie van betrokkene leidt tot een adequate compensatie. Ook aantoonbare efficiencyoverwegingen mogen een rol spelen. De afweging of daar sprake van is zal altijd gemaakt moeten worden.

Lid 3.

Het derde lid bepaalt dat een aantal voorzieningen worden aangemerkt als algemeen gebruikelijk en niet voor verstrekking in aanmerking komen. Het niet verstrekken van een als algemeen gebruikelijke voorziening is geregeld in artikel 24 lid 2 van de verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht.

Er wordt daarom geen voorziening toegekend indien de voorziening voor een persoon als de aanvrager algemeen gebruikelijk is. Een door de gehandicapte gevraagde voorziening is algemeen gebruikelijk voor een persoon als de aanvrager indien een niet-gehandicapt persoon, die zich voor wat betreft leeftijd, inkomen, etc. in een vergelijkbare positie bevindt, naar maatschappelijke maatstaf redelijkerwijs de beschikking zou (kunnen) hebben over een dergelijke voorziening.

Waar de grens precies getrokken moet worden tussen wat algemeen gebruikelijk is en wat dat niet is zal afgemeten moeten worden aan algemeen maatschappelijke normen en is ter invulling van de gemeente. In het algemeen kan gesteld worden dat iets algemeen gebruikelijk is wanneer voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- Het aan te schaffen object kan voor een niet-ondersteuningsbehoevende in een financieel vergelijkbare positie tot het normale aanschaffingspatroon worden gerekend.
- Het is niet speciaal voor de ondersteuningsbehoevende.
- Het is gewoon te koop.
- Het is niet duurder is dan soortgelijke producten.

Hierbij is aansluiting gezocht bij de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep, zoals in het kader van de WVG en haar opvolger WMO, tot nu toe zijn gedaan.

Met het criterium algemeen gebruikelijk werd volgens de CRvB beoogd te voorkomen dat het College een voorziening verstrekt waarvan, gelet op de omstandigheden van betrokken gehandicapte, aannemelijk is te achten dat deze daarover, ook als hij of zij niet gehandicapt was, de beschikking (zou) kunnen hebben. Een dergelijke weigeringsgrond valt binnen de grenzen van de gemeentelijke compensatieplicht.

Door het College worden onder andere de onderstaande voorzieningen aangemerkt als voorzieningen die algemeen gebruikelijk worden aangemerkt:

- Vervoer:
 - a. Fiets [standaardfiets, fiets met verlaagde instap, fiets met trapondersteuning/hulpmotor]
 - b. Tandem [standaardtandem, tandem met trapondersteuning/hulpmotor, tandem met verlaagde instap].
 - c. Bromfiets [ook bromfiets in speciale uitvoering zoals brommobiel].
 - d. Autoaanpassingen [automatische transmissie; stuurbevestiging; elektrisch bedienbare ramen; warmtewerend glas; airco]
 - e. Een standaard buggy voor kinderen tot de leeftijd van 4 jaar. Bij een aangepaste buggy zijn de meerkosten van de aanpassingen ten opzichte van de standaard buggy niet algemeen gebruikelijk.

- Woonvoorzieningen:
 - a. toiletpot en verhoogd / hangend toilet;
 - b. toiletgelegenheid op de eerste etage;
 - c. airconditioning woonruimte;
 - d. kooktoestellen algemeen;
 - e. zonwering (binnen en buiten);
 - f. alle vormen van kranen (eenhendel-mengkranen, thermostaatkranen en glijstangset);
 - g. badkamer renovatie (vervangen lavet door douche);
 - h. waterbed;
 - i. aanleg centrale verwarming;
 - j. douchecabine, douchecel, douchewand, seniorendouchebak ;
 - k. mechanische ventilatie (beluchten woning);
 - l. afzuigkap boven kooktoestel;
 - m. beugels, met uitzondering van opklapbare beugels
 - n. overige, vergelijkbare algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen als genoemd in sub a tot en met sub m tot maximaal €250,-.

- Rolstoelen/scootmobielen:

Accessoires die niet medisch noodzakelijk zijn, maar als wel nuttige accessoires aangeboden worden:

 - a. Regenpakken, winterbekleding, been/voetenzak,.
 - b. Rolstoelhandschoenen.
 - c. Accessoires als asbak, bandenpomp, bagagetas, rolstoelovertrek en spaakbeschermers.

Lid 4.

In het vierde lid wordt aangegeven dat de verstrekking van het persoonsgebonden budget plaatsvindt op basis van bevoorschotting. Dit geldt echter niet bij bouwkundige of woontechnische woonvoorzieningen (de woningaanpassingen) en de uitruimte. Bij woningaanpassingen inclusief de uitruimte wordt uitbetaald indien de gereedmelding is ingediend en vastgesteld door het College.

Artikel 3. Verantwoording en controle

In het artikel wordt geregeld op welke wijze de ontvanger van een persoonsgebonden budget verantwoording aflegt over de besteding hiervan. Op basis hiervan kan de gemeente beoordelen of er sprake is van een rechtmatige besteding van middelen.

Lid 1.

In het eerste lid is bepaald dat iedere cliënt over de besteding van het persoonsgebonden

budget verantwoording dient af te leggen via een verantwoordingsformulier zoals dat is vastgesteld door het College.

Lid 2 en 3.

Vervolgens is in het derde lid bepaald dat het College steekproefsgewijs bewijsstukken vraagt over de verantwoording. In het vierde lid wordt aangegeven dat de steekproef minimaal een omvang van 10% heeft.

De controle van het persoonsgebonden budget is omschreven in de verordening en het besluit. Alle handhavende en ingrijpende mogelijkheden die het college in deze toekomen bevatten 'kan bepalingen'. Iedere casus is daarmee steeds een aparte individuele afweging. Is het persoonsgebonden budget anders besteed dan bedoeld, dan kan het College overwegen het persoonsgebonden budget geheel of gedeeltelijk terug te vorderen. Daarbij zal leidend zijn of er opzet in het spel is geweest, of dat sprake is geweest van onwetendheid. In die laatste situatie kan overlegd worden dat deze situatie in de toekomst vermeden dient te worden. Bij opzet moet afgewogen worden of terugvordering in verhouding staat tot wat er bewust onjuist is gedaan. In artikel 3 van het besluit voorzieningen maatschappelijke ondersteuning wordt verder ingegaan op de verantwoording en controle van het persoonsgebonden budget. Het College heeft de vrijheid om de vastgelegde omvang van 10% uit te breiden wanneer hier aanleiding toe bestaat.

Lid 5.

Dit lid beschrijft de situaties wanneer aanleiding kan ontstaan een persoonsgebonden budget in te trekken en het reeds betaalbaar gestelde persoonsgebonden budget terug te vorderen, conform hetgeen hierover bepaald is in artikel 7.8 en 7.9 van de verordening. Zoals in lid 5 en 6 van dit artikel beschreven is, zal de controle van het persoonsgebonden budget als volgt plaats vinden. Iedere budgethouder die binnen de steekproef valt, dient op een bepaald moment de volgende stukken te overleggen:

- de nota / factuur van de aangeschafte voorziening, of
- een betalingsbewijs van aanschaf van de voorziening, danwel
- een overzicht van de salarisadministratie met bewijsmiddelen.

Deze stukken zullen worden gecontroleerd om te bezien of het persoonsgebonden budget besteed is aan het doel waarvoor het verstrekt is. Is dat het geval, dan hoeft er verder niets te gebeuren. Is het persoonsgebonden budget anders besteed dan bedoeld, dan kan het College overwegen het persoonsgebonden budget geheel of gedeeltelijk terug te vorderen. Daarbij zal leidend zijn of er opzet in het spel is geweest of dat sprake is geweest van onwetendheid. In die laatste situatie kan overlegd worden dat deze situatie in de toekomst vermeden dient te worden. Bij opzet moet afgewogen worden of terugvordering in verhouding staat tot wat er bewust onjuist is gedaan.

HOOFDSTUK 3. EIGEN BIJDRAGE EN EIGEN AANDEEL

Artikel 4. Opleggen eigen bijdrage

Dit artikel bepaalt voor welke voorzieningen een eigen bijdrage of eigen aandeel betaald dient te worden dan wel voor welke individuele verstrekkingen, financiële tegemoetkomingen en persoonsgebonden budget een eigen bijdrage of eigen aandeel dient te worden afgedragen en gedurende welke termijn (opgenomen in bijlage V). Alle rolstoelvoorzieningen, de woonvoorziening in de vorm van een aanpassing in een collectieve ruimte en de verhuiskostenvergoeding zijn uitgezonderd van een eigen bijdrage of een eigen aandeel.

Artikel 5. Omvang van eigen bijdragen en eigen aandeel

Hoofdstuk IV van de Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) handelt over eigen bijdragen en het eigen aandeel bij financiële tegemoetkomingen. In artikel 4.1 van de AMvB wordt onder a, b, c en d aangegeven welke bedragen de minister als maximum laat gelden voor welke groepen. Lid 2 van artikel 4.1. geeft aan dat de gemeenteraad kan bepalen dat de genoemde bedragen in gelijke mate gewijzigd worden. Wat onder "in gelijke mate" wordt begrepen, staat verwoord in de toelichting van de AMvB. Ook het percentage van 15% kan door de gemeenteraad naar beneden gewijzigd worden.

In dit besluit is er voor gekozen om de hoogte van de eigen bijdragen vast te stellen op de bedragen die in de AMvB zijn vastgesteld en die op regelmatige basis door de minister worden aangepast. Dit past ook binnen de beleidskeuze om bij de uitvoering van de Wmo het bestaande beleid in grote lijnen voort te zetten, omdat nu wordt aangesloten bij de huidige AWBZ-systematiek.

In lid 2 wordt expliciet geregeld dat de eigen bijdrage nooit hoger mag zijn dan de kosten van de voorziening. Per voorziening wordt vastgesteld welke kosten de basis vormen voor de te betalen eigen bijdrage of eigen aandeel.

HOOFDSTUK 4. HULP BIJ HET HUISHOUDEN

Artikel 6. Vorm van verstrekking hulp bij het huishouden

Lid 1.

Bij de vaststelling van de omvang van hulp bij het huishouden zal de gemeente op basis van de 'Richtlijn indicatiestelling voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht' (bijlage VI bij dit besluit) indiceren op uren en minuten. Afhankelijk van de gezin- en woonsituatie zal de indicatie op basis van de noodzakelijke activiteiten in uren en delen van uren worden uitgedrukt. De omvang van de daadwerkelijke voorziening wordt in geval door de leverancier, aan de hand van de individuele situatie, bepaald.

Lid 2

In dit artikel is opgenomen welke vorm van verstrekking van hulp bij het huishouden de voorkeur heeft bij welke mate van regievoerende capaciteit van de cliënt. Elke klantsituatie is echter maatwerk en van deze regel kan dan ook afgeweken worden.

Lid 3 en 4

Hier worden de activiteiten beschreven behorende tot 'hulp bij het huishouden', die door de gemeente Maastricht zijn ingekocht middels het doorlopen van een Europese openbare aanbestedingsprocedure en welke geïndiceerd kunnen worden teneinde beperkingen bij het voeren van een huishouden te kunnen compenseren. Het benoemen/labelen, van basis-zorg en plus-zorg, dat praktijk was in de periode 2007 t/m 2009, is per 1 januari 2010 opgeheven. Tot een schoon en leefbaar huis behoort het zwaar en licht huishoudelijk werk, zoals voor 2007 benoemd onder de AWBZ. Het gaat daarbij concreet om het stofzuigen van de woning, het poetsen van badkamer, keuken, toilet, het dweilen van vloeren en het overigens schoonhouden van de ruimten die onder de compensatieplicht vallen.

Deze ruimten zijn die ruimten die - op het niveau sociale woningbouw - voor dagelijks gebruik noodzakelijk zijn. Niveau sociale woningbouw betekent dat dit niveau als uitgangspunt wordt genomen. Daarbij kunnen persoonskenmerken en behoeften het noodzakelijk maken hiervan af te wijken. Het gaat om alle activiteiten teneinde het huis, exclusief de tuin, maar inclusief balkon en berging, schoon en leefbaar te houden.

Artikel 7. Vaststelling bedrag persoonsgebonden budget hulp bij het huishouden

Lid 1.

Bij de vaststelling van het persoonsgebonden budget bij hulp bij het huishouden zal de gemeente op basis van de 'Richtlijn indicatiestelling voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht' (bijlage VI bij dit besluit) indiceren op uren en delen van uren. Afhankelijk van de gezin- en woonsituatie zal de indicatie in uren en delen van uren worden uitgedrukt

Op de bruto-bedragen dient nog een eigen bijdrage in rekening te worden gebracht zoals bepaald in artikel 22 van de verordening en artikel 5 en 6 van dit besluit.

Het wetsvoorstel om de Wet Maatschappelijke Ondersteuning aan te passen op het punt van de keuzemogelijkheid, geeft de klant vanaf 1 januari 2010 de mogelijkheid te kiezen tussen een voorziening in natura en een persoonsgebonden budget (PGB). In deze laatste vorm heeft de klant de mogelijkheid te kiezen tussen:

- Een financiële tegemoetkoming (waarbij de klant zelf de zorg particulier inkoopt)
- Een financiële tegemoetkoming waarvoor de klant een overeenkomst sluit voor een arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet op de Loonbelasting 1964 (lees: vergoeding voor een alfahulp)

Deze laatste vorm is expliciet in de Wet meegenomen en biedt een rechtsbescherming voor de Alfahulpverlenende (ZZP'er), met name op het gebied van loon (minimaal het wettelijk minimumloon, doorbetaling bij vakantie en ziekte; geen loonbelastingheffing; maximaal 3 dagen per week) en voor de klant (vervanging van hulp bij vakantie en ziekte).

Lid 2 noemt in deze het voor een regulier PG geldend bedrag

Lid 3 noemt in deze het voor een PGB alfa geldende budget. Hierbij wordt tevens aangegeven dat wanneer de belanghebbende kiest voor een PGB alfa hij er tevens voor kiest dat een gedeelte (€ 2,42) van zijn budget wordt doorbetaald aan de bemiddelingsorganisatie. Hierdoor resteert voor doorbetaling aan de alfahulp een bedrag van € 12,65. Het geheel aan PGB wordt door de gemeente aan de bemiddelingsorganisatie betaald. Deze zorgt voor de betaling van de alfahulp, in naam van de belanghebbende.

Artikel 8. Informatieplicht en geïnformeerde toestemming

In dit artikel is de wetswijziging expliciet opgenomen waarbij de gemeente de plicht krijgt om de klant te informeren over de diverse wijzen van verstrekking, waarbij de keuze ook vastgelegd wordt.

Artikel 9. Uitbetaling persoonsgebonden budget

De verstrekking van een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden wordt na toekenning op basis van een maandelijkse bevoorschotting uitgekeerd.

Artikel 10. Vrij besteedbaar bedrag

De budgethouder moet zijn uitgaven uit het persoonsgebonden budget verantwoorden aan het college. Verantwoording afleggen betekent dat de budgethouder op basis van schriftelijke overeenkomsten moet kunnen aantonen dat hij voor tenminste het toegekende bedrag aan hulp bij het huishouden heeft ingekocht. De budgethouder hoeft geen verantwoording af te leggen over 56,- per jaar, het zogenoemde 'vrij besteedbare bedrag'. Dit vrij besteedbare bedrag kan worden aangewend voor de aankoop van een kleinigheidje (bloemetje, aardigheidje bij verjaardag, ziekte e.d.) voor de persoon die uitbetaald wordt uit het persoonsgebonden budget.

Het genoemde bedrag is lager dan het vrij besteedbare bedrag ten tijde van de AWBZ omdat in de AWBZ een persoonsgebonden budget voor meerdere functies dan alleen hulp bij het huishouden kon worden toegekend (bijv. voor verpleging of lichamelijke verzorging). De bedragen die hiermee gemoeid waren, waren hoger en er was in de regel ook sprake van meerdere hulp-/zorgverleners, of een hulp-/zorgverlener die gedurende langere tijd per week werkzaam was bij de budgethouder dan nu het geval is. Ook mocht dit vrij besteedbare bedrag worden besteed aan het inkopen van aanvullende (AWBZ) zorg, hetgeen nu niet meer aan de orde is omdat de gemeente enkel verantwoordelijk is voor hulp bij het huishouden. Dit artikel geldt eveneens ten aanzien van het PGB-Alfahulp. Hierbij is weliswaar geen sprake van een concreet budget dat op rekening van de klant wordt overgemaakt zoals in een regulier PGB. De gerealiseerde zorg wordt namelijk rechtstreeks betaald via een gecontracteerde serviceorganisatie. In dit geval wordt genoemd bedrag per een nader vast te stellen peildatum rechtstreeks aan de cliënt uitbetaald.

Artikel 11. Niveaus van hulp bij het huishouden

Dit artikel geeft aan op welke wijze de niveaus van hulp bij het huishouden door het College zijn vastgesteld in de 'Richtlijn indicatiestelling voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Maastricht'.

Artikel 12. Afbouwregeling persoonsgebonden budgetten

Voor personen die reeds op basis van eerste versie van de Verordening en het Besluit van 1-1-2007 een PGB ontvingen op plus-niveau geldt een afbouwregeling. Dit om continuïteit te bieden aan met name personen met het hogere plus-budget; zij worden in staat gesteld om hun huidige hulp te continueren tot het moment van herindicatie. Dit moment kan uiteraard meerdere jaren in de toekomst liggen. Deze afbouwregeling is met ingang van 1 januari 2011 gewijzigd voor zover het de bepaling van de omvang aangaat. Vanaf die datum moet het college de omvang van een PGB vaststellen in uren en minuten per week.

HOOFDSTUK 5. WOONVOORZIENINGEN

Artikel 13. Kostensoorten woningaanpassingen

In dit artikel wordt bepaald met welke kosten van een woonvoorziening rekening wordt gehouden bij het vaststellen van de subsidie.

Artikel 14. Hoogte van de financiële tegemoetkoming of persoonsgebonden budget

Dit artikel bepaalt de hoogte van de financiële tegemoetkoming/het persoonsgebonden budget in de verhuiskosten en/of de woningaanpassing en aan de persoon/eigenaar aan wie deze tegemoetkoming/budget zal worden uitbetaald.. Er geldt een onderscheid tussen gehandicapten die naar een aangepaste woning verhuizen en personen die door middel van verhuizing een woning vrijmaken: bij de gehandicapten geldt namelijk een onderscheid naar de hoogte van het inkomen. Het onderscheid tussen gehandicapten die naar een aangepaste woning verhuizen en personen die door middel van verhuizing een woning vrijmaken wordt gerechtvaardigd door het gegeven dat de financiële tegemoetkoming voor de laatstgenoemde groep is bedoeld als een stimuleringsmiddel om de woning vrij te maken.

Artikel 15. Afschrijvingstermijn

In dit artikel van het besluit wordt geregeld welke afschrijvingstermijn voor voorzieningen geldt. Hierbij wordt aansluiting gezocht bij het prijzenboek woningaanpassingen (bijlage II bij dit besluit)

Artikel 16. Hoogte verhuis- en herinrichtingskosten

Het in dit artikel opgenomen forfaitaire bedrag is overgenomen uit de voormalige Wvg. Het genoemde bedrag geldt zowel voor de ondersteuningsbehoevende die naar een aangepaste woning verhuizen als voor de niet-ondersteuningsbehoevende die door middel van verhuizing een aangepaste woning vrijmaken. Het bedrag van 1500 euro is tot stand gekomen op basis van prijsopgaven. Steeds werd gevraagd de kostprijs van het verhuizen van een tweepersoonshuishouden in een middelgrote gemeente. Steeds werd maximale prijs gehanteerd en de minimale prijsvariant genegeerd. Het betreft een forfaitaire vergoeding. Een hogere vergoeding is in individuele gevallen mogelijk op grond van de hardheidsclausule van de verordening. De verhuiskostenvergoeding is vrij van eigen bijdrage of eigen aandeel.

Naast deze financiële ondersteuning van de belanghebbende bestaat ook de mogelijkheid voor het College om tijdelijk de verhuurder te ondersteunen terwijl deze zoekt naar een geschikte huurder voor zijn aangepaste woning. Dit uiteraard in het kader van duurzaamheid. Dit betreft bovenwettelijk beleid, waarbij het besluit hier toepassing aan te geven genomen wordt door het College. Hierbij wordt steeds het volgend kader gehanteerd:

De financiële tegemoetkoming in verband met de derving van huurinkomsten wordt slechts verstrekt indien de betreffende woonruimte is aangepast voor meer dan € 5.000,00 dan wel indien er in de betreffende woonruimte een traplift is geplaatst. De hoogte van deze financiële tegemoetkoming wordt berekend op basis van de huur van de woonruimte die aan de laatste bewoner in rekening is gebracht. De maximale huur gedurende welke de financiële tegemoetkoming kan worden verstrekt, bedraagt zes maanden. Bij de berekening van de huur wordt uitgegaan van de huur die aan de laatste bewoner in rekening is gebracht, vermeerderd met de jaarlijkse huuraanpassing op 1 juli indien 1 juli valt in de periode van leegstand.

Artikel 17. Gereedmelding en betaling

In dit artikel is vastgesteld hoe woningaanpassingen gereedgemeld en uitbetaald worden.

Artikel 18. Niet toepassen primaat verhuizing

Het College beoordeelt allereerst of het resultaat: wonen in een geschikt huis, ook te bereiken is via een verhuizing. Hierbij zullen alle aspecten worden meegewogen: financiële consequenties van de verhuizing, de termijn waarop een woning beschikbaar komt (in verband met de medische verantwoorde termijn), de argumenten pro en contra verhuizing ten aanzien van de betrokkene en argumenten op basis van eventueel aanwezige mantelzorg. Een zeer zorgvuldige afweging van alle argumenten zal aan het besluit ten grondslag worden gelegd. Ook het verhuizen naar een andere buurt of wijk dan waar de belanghebbende op dat moment woont is hier een mogelijkheid.

Dit artikel somt daarnaast een aantal omstandigheden op die ertoe leiden dat het primaat van de verhuizing niet kan worden toegepast. Er zal in dat geval veelal een woonvoorziening in de vorm van (een financiële tegemoetkoming in de kosten van) een woningaanpassing moeten worden toegekend. Afwijken van het primaat van de verhuizing is in uitzonderingssituaties ook mogelijk op grond van andere redenen dan welke genoemd worden in dit artikel. Hierbij is te denken aan de afhankelijkheid van de verzorgingsbehoevende aan mantelzorgers die in de directe omgeving wonen en die vaak en direct oproepbaar dienen te zijn en de verzorgingsbehoevende zonder de Mantelzorger niet zelfstandig kan functioneren.

Artikel 19. Maximaal aanpassingsbedrag voor bezoekbaar maken woning

Het College heeft de bevoegdheid om de hoogte van de financiële tegemoetkoming voor het bezoekbaar maken van een woning te maximeren. Van deze bevoegdheid is door middel van dit artikel gebruik gemaakt. Gelet op de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep valt

onder het begrip "bezoekbaar maken" het toegankelijk maken van de woning en de gehandicapte de mogelijkheid te bieden gebruik te maken van de woonkamer en de toilet.

Artikel 20. Financiële bovengrens bij woonvoorzieningen

De hoogte van dit bedrag is overgenomen uit de voormalige Wvg (artikel 5 lid 1 onder a. van de Wvg) en de voormalige Wvg-verordening.

Artikel 21. Hoogte financiële tegemoetkoming of persoonsgebonden budget bij een woonvoorziening in verband met luchtwegallergieën/CARA

In dit artikel wordt weergegeven op welke wijze invulling gegeven wordt aan de vaststelling van de financiële tegemoetkoming of persoonsgebonden budget. Hierbij wordt aansluiting gezocht bij de gemaximeerde normbedragen bij woningsanering (bijlage I bij dit besluit)

Artikel 22. Kosten in verband met onderhoud, keuring en reparatie

Dit artikel stelt voorwaarden ten aanzien van de vaststelling van de vergoeding van kosten in verband met onderhoud, keuring en reparatie.

Artikel 23. Algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen

Met het criterium algemeen gebruikelijk wordt beoogd te voorkomen dat het College een voorziening verstrekt waarvan, gelet op de omstandigheden van betrokken belanghebbende, aannemelijk is te achten dat deze daarover, ook als hij geen beperking of probleem had, de beschikking zou (kunnen) hebben, waarbij tevens verwacht wordt dat een burger anticipeert op een normale levensloop. Er wordt onder andere geen woonvoorziening toegekend indien de voorziening voor een persoon als de aanvrager algemeen gebruikelijk is. Onder algemeen gebruikelijk wordt verstaan 'naar geldende maatschappelijke normen tot het gangbare gebruiksdan wel bestedingspatroon van een persoon als de aanvrager behorend'. Het gaat hier om zaken die:

- in de reguliere handel verkrijgbaar zijn;
- niet speciaal voor gehandicapten / beperkten bedoeld zijn;
- niet aanzienlijk duurder zijn dan vergelijkbare producten met hetzelfde doel;
- voor een niet-ondersteuningsbehoevende in een financieel vergelijkbare positie tot het normale aanschaffingspatroon worden gerekend.

In een tweetal in lid 2 van dit artikel beschreven gevallen kan een uitzondering worden gemaakt op het algemeen gebruikelijk zijn van een woonvoorziening.

Artikel 24. Frequentie woningaanpassingen

Uitgangspunt is dat een ondersteuningsbehoevende 10 jaar nadat zijn woning met overheidssubsidie is aangepast, weer de mogelijkheid heeft om naar een nieuwe woning te verhuizen zonder dat dit noodzakelijk is op grond van ergonomische belemmeringen. In dat geval kan de ondersteuningsbehoevende een aanvraag indienen bij de gemeente voor een woonvoorziening. Bij deze aanvraag wordt uiteraard uitgegaan van de voorwaarden die in de verordening zijn opgenomen. Wil een ondersteuningsbehoevende binnen de termijn van 10 jaar nadat zijn woning is aangepast verhuizen, dan is hij vrij om dit te doen. Echter, op dat moment bestaat er geen recht op een financiële tegemoetkoming in de aanpassingskosten van de nieuwe woning. Onder het begrip 'verstrekken' wordt in dit artikel verstaan 'het moment waarop het College van Burgemeester en Wethouders de hoogte van de financiële tegemoetkoming heeft vastgesteld'.

Artikel 25. Terugbetalen woningaanpassing

In deze moet het College ten alle tijden onderzoeken en toelichten dat de verhuizing uit de aangepaste woning 'verwijtbaar' is, en niet ten gevolge van een noodzaak in de zin van werk elders of bijvoorbeeld een echtscheiding. Dit artikel heeft niet ten doelstelling de eventueel gemaakte winst uit de verkoop van het huis af te romen. Het heeft enkel ten doel (een deel van) de kosten van de uitgevoerde aanpassing terug te kunnen vorderen.

HOOFDSTUK 6. ZICH LOKAAL VERPLAATSEN PER VERVOERMIDDEL

Het lokaal verplaatsen per vervoermiddel is de mogelijkheid om in de eigen woon- en leefomgeving te gaan en staan waar men wil. Er wordt gesproken over lokaal verplaatsen, waarbij gedacht moet worden aan verplaatsingen in een straal van 15 tot 20 kilometer rond de woning. Buiten dit gebied kan gebruik worden gemaakt van de mogelijkheden van het bovenregionale vervoer, dat Valys in opdracht van het ministerie van VWS verricht.

Voor deze verplaatsingen kunnen - naast algemene voorzieningen en inzet van het sociaal netwerk – door de gemeente diverse individuele vervoersvoorzieningen worden ingezet. We maken daarbij een onderscheid tussen het collectief vervoer (cvv) en overige vervoersvoorzieningen. Beiden worden op basis van een individuele indicatie verstrekt, maar het collectief vervoer wordt (de naam zegt het al) collectief uitgevoerd. Onder de overige vervoersvoorzieningen vallen onder andere de scootmobiel, elektrische fiets, elektrische rolstoel, driewieler etc.

Er wordt geen onbeperkte kostenloze vervoermogelijkheid aangeboden. Net als voor personen zonder beperkingen geldt, dient men voor het vervoer een bijdrage te betalen al dan niet in de vorm van een tarief.

Als er na het optreden van beperkingen geen sprake is van een andere situatie op vervoersgebied dan daarvoor (men heeft al 40 jaar een auto en is gewend daar alles mee te doen) zal er geen noodzaak zijn te compenseren omdat er geen probleem is of omdat men het zelf kan oplossen. Dat kan anders zijn indien door het optreden van de beperkingen ook het inkomen daalt.

Specifiek voor het cvv geldt dat als een collectief vervoerssysteem het ervaren probleem van een belanghebbende kan oplossen, het prioriteit is om deze voorziening in zorg in natura te verstrekken. Hierbij moet wel rekening gehouden met de persoonskenmerken en behoeften van de aanvrager. De Centrale Raad van Beroep heeft inmiddels bepaald dat collectief vervoer een individuele voorziening is (als de gebruiker een indicatie nodig heeft), waarvoor in principe het verplichte alternatief van een persoonsgebonden budget bestaat. Daar mag in individuele gevallen vanaf worden geweken als duidelijk is dat het collectief vervoer ook in de situatie van betrokkene leidt tot een adequate compensatie. Ook aantoonbare efficiencyoverwegingen mogen een rol spelen. De afweging of daar sprake van is zal altijd gemaakt moeten worden.

De CRvB heeft in diverse uitspraken een ondergrens voor de aflegbare afstand voor vervoersvoorzieningen die moeten resulteren in het zich lokaal verplaatsen en deelnemen aan het leven van alledag, bepaald op 1500-2000 km per jaar (LJN:AU7812). Bij het inzetten van een systeem van collectief vervoer moet dan ook aan deze ondergrens gehouden worden.

Het college hanteert verder inzake vervoersvoorzieningen (bijvoorbeeld vervoer op maat of een scootmobiel) de aanvullende beleidsregel dat wanneer een belanghebbende langer dan zes maanden niet heeft gereisd of gebruik heeft gemaakt van zijn voorziening er blijkbaar geen vervoersbehoefte bestaat die het in stand houden van de voorziening rechtvaardigt. Het college hanteert in deze dan ook de regel dat bij een non gebruik van 6 maanden of langer de

voorziening beëindigd kan worden. Voor de scootmobiel geldt in deze reeds een inleverpremie. De klant moet dan wel zelf zich melden, uit vrije wil (zie artikel 29 van dit besluit).

Artikel 26. Hoogte persoonsgebonden budget of financiële tegemoetkoming in de kosten van een vervoersvoorziening

Lid 1.

Dit lid regelt de wijze waarop een persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming voor een vervoersvoorziening wordt vastgesteld. Hierbij wordt uitgegaan van de goedkoopst compenserende voorziening zoals is opgenomen in het assortiment van een gecontracteerde leverancier of een daarmee vergelijkbare voorziening. Als daar sprake van is, zal verhoging plaatsvinden met een bedrag noodzakelijk voor onderhoud en reparatie, gedurende de technische levensduur van de voorziening. Het bedrag dat hiervoor beschikbaar wordt gesteld, wordt opgevraagd bij een gecontracteerde leverancier.

Lid 2.

Dit lid beschrijft de vaststelling van de hoogte van een persoonsgebonden budget of een financiële tegemoetkoming, indien de geadviseerde vervoersvoorziening (zie programma van eisen) geen onderdeel uitmaakt van het contract tussen leverancier en College. In dat geval wordt gewerkt met offertes. Het verdient aanbeveling om tenminste 3 offertes te laten opstellen, waaruit de goedkoopst compenserende offerte zal worden gekozen. Deze goedkoopst compenserende offerte is bepalend voor de hoogte van het toe te kennen bedrag. De goedkoopst compenserende offerte is niet per definitie de offerte met de laagste prijs. Het kan zijn dat een duurdere offerte uitgaat van een langere technische levensduur van het geleverde, zodat deze offerte uiteindelijk op langere termijn goedkoper kan uitvallen.

Artikel 27. Forfaitaire vergoeding voor het gebruik van een (eigen) auto, een (rolstoel)taxi of een bruikleenauto

Dit artikel legt een aantal bedragen vast voor de autokostenvergoeding, de taxikostenvergoeding, gebruik van een bruikleenauto en de vergoeding van de rolstoeltaxi. Onder welke voorwaarden deze bedragen worden toegekend, volgt uit de verordening.

Artikel 28. Autoaanpassingen

Dit artikel beschrijft de voorwaarden die gelden bij toekenning van een autoaanpassing.

Artikel 29. Inleverpremie scootmobielen bij niet-gebruik

Sinds december 1997 kent de gemeentelijke uitvoering van de toenmalige Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg) de mogelijkheid om aan personen die een door de gemeente verstrekte scootmobiel niet gebruiken, een forfaitaire vergoeding toe te kennen. Ondanks een geldige indicatie voor een scootmobiel willen zij om diverse redenen spontaan en vrijwillig afstand doen van deze voorziening. Deze forfaitaire tegemoetkoming is bekend onder de naam 'inleverpremie scootmobiel bij niet-gebruik'. Doel van deze regeling is om doelmatiger met de uitstaande scootmobielen om te gaan. Het ontbreekt de gemeente aan toereikende controle-instrumenten om deze doelmatigheid actief te controleren. Indien personen aan wie door de gemeente een scootmobiel is verstrekt, nauwelijks tot geen gebruik maken van deze voorziening, dan kan een financiële prikkel hen er toe bewegen om vrijwillig afstand te doen van de voorziening. Deze regeling stimuleert het bewust omgaan met deze voorziening en leidt bovendien tot een besparing op de huurlasten van hulpmiddelen. Uitbetaling vindt direct plaats aan, en op verzoek van de persoon aan wie de scootmobiel is toegekend. Deze persoon dient op het moment van aanvraag van de inleverpremie in het bezit te zijn van een geldige indicatie voor een scootmobiel van tenminste 6 maanden. Daarnaast kan iedere aanvrager slechts éénmaal aanspraak maken op de inleverpremie.

Deze regeling geldt niet bij inlevering in geval van overlijden van de persoon aan wie de scootmobiel is toegekend. Ook wordt geen premie toegekend indien de scootmobiel wordt vervangen door een andere scootmobiel of door een andere Wmo-voorziening.

HOOFDSTUK 7. VERPLAATSEN IN EN OM DE WONING

Artikel 30 Rolstoelen

In dit artikel wordt geregeld hoe bedragen voor een persoonsgebonden budget worden vastgesteld voor de rolstoelen. Hierbij is uitgegaan van standaard middelen zoals die door de leveranciers, onder de afgesproken condities vastgelegd in de leveranciersovereenkomsten, aan de gemeente worden aangeboden. Er wordt rekening mee gehouden dat in specifieke gevallen maatwerk noodzakelijk is als een standaard middel niet adequaat is waarbij de uitgebrachte offerte dan de leidraad wordt. Elke rolstoel die enige aanpassing behoeft zal uitkomen op een ander bedrag. Daarom vindt vaststelling van het persoonsgebonden budget bij rolstoelen vaak per rolstoel plaats.

Artikel 31. Sportrolstoelen

De sportrolstoel is een voorziening die meegenomen is vanuit de Wvg zonder dat deze sportrolstoel in de Wmo wordt genoemd. De sportrolstoel is een bovenwettelijke voorziening, in de Wvg opgenomen naar aanleiding van een verzoek van de Tweede Kamer. Daarom wordt de verstrekkingwijze, zoals bij de Wvg gewoon voortgezet, hetgeen betekent dat een sportrolstoel alleen verstrekt wordt als een persoonsgebonden budget. Dit persoonsgebonden budget is niet kostendekkend en dient beschouwd te worden als tegemoetkoming in de kosten van aanschaf en onderhoud voor een periode van drie jaar. Na drie jaar kan opnieuw een persoonsgebonden budget worden toegekend. De CRvB heeft beoordeeld of ook andere voorzieningen in dit kader kunnen worden meegenomen zodat de aanvrager een voorziening kan aanvragen die voldoet aan artikel 16 van de verordening: de mogelijkheid om contacten te hebben met medemensen en deel te nemen aan recreatieve, maatschappelijke activiteiten. Het bedrag zoals benoemd in dit artikel is tot stand gekomen op basis van een prijsopgave door de gecontracteerd leverancier van rolstoelen (Welzorg).

HOOFDSTUK 8. ADVISERING EN SAMENHANGENDE AFSTEMMING

Artikel 32. Advisering

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 33. Loket

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting

Artikel 34. Samenhangende afstemming

In dit artikel is geregeld op welke wijze de verkrijging van individuele voorzieningen samenhangend wordt afgestemd op de situatie van de aanvrager. Bij deze eisen is aangesloten bij de eisen die het Zorgindicatiebesluit stelt ten aanzien van het onderzoek inzake de AWBZ. Hierdoor is enerzijds de samenhang met de AWBZ gewaarborgd, maar wordt anderzijds ook een ruime hoeveelheid informatie vergaard waarmee het College een zorgvuldig, op de individuele situatie af te stemmen besluit kan nemen.

HOOFDSTUK 9. SLOTBEPALINGEN

Artikel 35. Citeertitel en inwerkingtreding

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

